

प	च	क
श	य	न
ह	र	त

नुरीष्प्रमाणेश्वराद्याणोः पूर्येद्दं ॥ खातं तु च समं शत्याततः
 प्राचीं प्रसाधयेत् ॥ प्रसादे मे इति देशु रक्षु इविनोषतः ॥ दिग्भूद
 कुलनाशस्यात् स्मात्संसाधयेद्दिशः ॥ वासुग्रास्त्रे ॥ प्रथमं तु
 समेश्वरे प्राचीं संसाधयेत्स्फुटं ॥ सिद्धांतोऽप्रकारेण ततो निष्पा
 रयेद्दं ॥ स्फुटकरणो ॥ अवलंबकरेखायारेखांतः सोम्य याम्य दृनितोऽस्तः ॥
 न न्मत्स्ये पुछमुखतः पञ्चिसपूर्वाभिविद्यात् ॥ अथवा ॥ दृज्ञेभः सुसमीकृते
 शितिगते केऽस्य नांकोः क्रमात् भाग्नं पत्राविश्रात्यपेति च यत् मज्जापरं स्योद्दिग्गो ॥ तत्कालायमज्जीवयाम्
 विवरात् भाकूर्णमित्याहृता ॥ दृवत्याप्तमितांगुले रथन दिग्धें श्रीमूर्दाचात्मिता ॥ इति दिग्माधनं ॥ अथवा ॥

१६	८	४	६	३	०	६
३	६	१५	१०	८	५	१
७३	१२	१	८	८	३	८
२	७	१८	११			

मेषायन गतो यस्मिन् दिने सर्वस्तदा सुधीः ॥ शूक्रन्यस्योऽये काले भूर्जे सुसमेत हा ॥ तथा याग्रप्रतीचीस्या
 नमूलं प्राकृस्मृतावृथ्येः ॥ तत्समाने न तु द्वितीयं कुसूत्रेः प्रसाधयेत् ॥ द्वाज्ञिकाया स्तूपाद्याच्चित्राखात्यो
 सुचात रात् ॥ इति प्राची साधनं ॥ शूक्रनां तरं ॥ नेत्रगाव्ररसं ध्रुवाय कृतो णिसागर दृताग्रादिग्रजात ॥
 कोष्ठ कुमुविक्लिवे द्वया क्रमं प्रभन कालमवलं व्यमविभिमान् ॥ नदृयते द्वितीये न कार्यं गमेः समुद्रेन जकार्य
 मिधिः ॥ सप्तवर्तीया कृथयांति वार्तानच्चे कृपं च तरितं वर्हति ॥ नाकुनं ॥ अथ वास्तु पुरुषनि
 वेशं ॥ भाद्रत्रये शिरः प्राच्याया म्ये मार्गशिर त्रये ॥ फालगुन वितये पश्चाद्यारज्ञो द्वया त्रये
 द्युदकु ॥ वास्तो शिरसि पुष्टे च याम्यकृतो च पृष्ठतः ॥ आयुः कामः गवने नैव वामकुर्खो वृत
 निः शुभा ॥ वास्तु द्वये त्रये माणां च वृत्य गित्वा म्यवाम के ॥ कुर्खो खातं विधाया द्वाग्रामणः ॥

३	३	८
८	५	९
४	३	८

पूर्येननः। वास्तवाया मपूर्णनभिस्तस्मारधं गुल्मये॥ कृश्चिरत्तमिन्यसेत शंकुं पुनर्पोत्रार्धशुद्धये॥ दृष्ट्वा भागं
 त्रयं त्यक्तास्य धीभागद्युपतथा॥ मध्ये नाभिविज्ञानीयादितिप्रादूपराशारः॥ यदावासपार्थ्वेन पूर्वानुग्राहः शोते
 ॥ तदापश्चिमेषु एवं। इक्षिणोक्तोऽुजरेषु एवं। एवं सर्वत्रशात्यं॥ उतिरवननपूरणोवगादः॥ भृष्ट्वेनाप्रक
 रेदध्यक्षतसुरभिकुसुमध्येष्व॥ देवत्यज्ञां वृत्तास्तपत्तीनभ्यर्थ्विप्रांश्चविश्वकर्मणि॥ सूत्राच्छेदस्तिः
 कीलवाङ्मुख्याधिष्ठीउन्मेष॥ ग्रदेषु पतीनां च स्मृतिलोपेतनुक्षयः॥ कुंभेकरातच्चुतेस्त्वस्तपसंगोप्यवः
 जिते॥ स्कंधाद्युष्टेशिरोगोभग्नेप्रादूर्वेनेवधः॥ उतिदुर्जिमिज्ञानि॥ ब्रह्माद्याभुः॥ सूत्रांभिन्नित्रिलान्यास
 संभस्यागोपणं सदा॥ पूर्वदक्षिणायोमध्येकुर्यादित्यादकार्ययः॥ शार्दूलरविष्ठीप्रासादेषु च दूर्मेष्विगृहे
 सन्येषु सर्वरा॥ आग्नेयां प्रथमं संभाष्टापयेन्न द्विधानतः॥ वराहश्च॥ इक्षिणापूर्वकाणो वृत्तापूजां शिलान्यसेत।

प्रथमं॥ शोषाः प्रदक्षिणो नेव स्तं भाष्वे वं प्रतिष्ठाया॥ छत्रम्बगं वरयुतः दूतधृपविलेपनस्थायः॥ स्तं भस्तु थे
वकार्योद्गारस्थायः प्रयत्नेन॥ स्तं भोपरियदा दूककाकरध्रादिवक्षिणः॥ व्यालाद्यंश्चतिष्ठातुं तदकर्तुं नेशो
भनं॥ तस्मात्स्तं भोपरिष्ठुत्रं शाखां कलवतीतुवा॥ धारये रथवावुस्त्रिवैरलादिनक्षिपेत्॥ वरादूः॥ नभ
स्यादिषु मासेषु विषु विषु यथाक्रमं॥ पूर्वाद्याद्युशिरोदामपार्वशायां प्रदक्षिणं॥ सर्वस्य भाग्नुचकं
त्विवेत्राणि च मस्तके॥ अग्रपादे पश्चिमेत्रक्रमाद्यनिवृत्यतुः॥ त्रिणाट्मेद्यकुटीचतोरिसामकेचतुः॥
मुखेत्राणि च पक्षे द्वृहोमादोचकमात्यकं॥ अग्निवाद्यात्थात्थादामः स्तु यं चैव धनागम॥ एषो भोद्यादिष्मपी
दुनस्त्रामिनाशाश्च मस्तकात्॥ इत्यष्टीष्मानितेषानि॥ वास्त्वारभेप्रयेरेच होमादोचकित्यार्थकर्तव्यमिति
स्तं भारोपणो मंत्राः॥ यद्युमेगितिदुष्मभूतादिगणान्यापिष्ठान्निः कास्य उद्देश्ये युतिदेव नानीय॥ स्यो

नोष्ठिर्वीतिवाउथापर्वतानामिति शूभ्यां भूमिमभिमं अद्देवति श्रृंवासद्विताप्रपद्वे: शुधोदकं
 प्रोक्ष्य कुद्धातिकाद्विभार्त्तिसंस्त्वय अन्त्र ३ मम्त्तिअग्निवाधा प्रावासाधनं शृत्वानिष्ट्यनाया भूमो आन्त्वा
 कुमार इति मं व्रेण कुंभान संस्तुप्य कृतेन स्थृणावि ४ अप्रपादे उद्गुसः इति मं व्रेण लंभारोपणं कुर्यात् ॥ श्रे
 षं कुर्म अग्रेच द्वयते ॥ तावन्ध्वज्ञादि नानं कथ्यते ॥ पूर्वादित स्थृध्वज्ञधूममिंदृ ५ पश्चिमेपादे: रुद्धयाः ॥
 वागो खगस्य गृहस्त्राः क्रमेणा । उद्गुष्टान्नापाः स्वपदे विधेया २ वृत्वारण्वां ३ पृष्ठे धनागमः ॥
 विषमाः प्रदारत्ताः ॥ यदे केसरिणो विधेयो ध्वज्ञो मृगादिश्च पदे गजस्य ॥ प ५ दस्य कुद्धोल्लभः ॥
 देव यष्ट्यध्वज्ञके सरीभां चृष्टास्त्वन्यत्र पदा त्वकीयात् ॥ मन्त्रे द्वारध्वज्ञो देवः ६ यो मुकुर्मो द्वारिष्टः ॥
 पश्चिमास्य विनाद्वागः ॥ ग्राम्मनुखेद्विष्णा स्येव गजः पूर्वमुख्यवर्षः ॥ यदक्षरकर्त्ता देवुच्यतः मिंदृगजः
 शुभः ॥

वापीकृष्टतरागार्थोगज्ञोदेश्वोविचक्षणोः॥ आसने पोजयो मिंदंशायने चैभकुंजरं॥ वृषभोजनपात्रेण
दद्यालुत्रादिषु ध्वज्ञं॥ मदायने निशालायां गहन्त्राम्बुपज्ञाविनां॥ ध्रमदद्यातथाम्बानं यवनां यज्ञयो
गहन्त्रे॥ रवरोदेश्वागहन्त्रो ध्वांक्षः ध्वनियविद्वगहने॥ वृषमिहंगज्ञं दद्याल्पासादपुरमंश्विरे॥ स्वर्वेस्वाभि
मुखोः श्रेष्ठामध्वागते हृषीपराम्बुखाः॥ ध्वज्ञेपराम्बयवित्राणां राज्ञां मिंदं षुदम्बुखं॥ गज्ञैरुद्द्ययाम्याशां रु
षेप्रवामुखं वित्राः॥ वस्त्रं त्रेधमेद्वालायां कुरुत्तमेधवज्ञेधज्ञः॥ गोगज्ञोभृगहनेसाधारणनुणगहनेभु
षेप्रवामुखं वित्राः॥ वस्त्रं त्रेधमेद्वालायां कुरुत्तमेधवज्ञेधज्ञः॥ गोगज्ञोभृगहनेसाधारणनुणगहनेभु

मं त्रेश्वतां नमेत् ॥ कीर्तिः नोक्ते जपो वेरं धनं न धर्म न ता मुखं ॥ गोगश्चेति गृहारं भेद्य जांदी नां पूलं क्रमात् ॥
ध्वज्ञस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा गजचिंताधनादिकं । ध्वज्ञस्थाने श्लिते धूमराजचिंतावलक्षणिकं ॥ ३ ॥ ध्वज्ञस्थाने श्लिते सिं
हे धनकामादिकं भवेत् ॥ ४ ॥ धूमराजचिंताने शासी वित्तमुख्यादिकं ॥ ५ ॥ ध्वजं दृष्ट्वा स्थानचिंताचलाभकं ॥
पां ॥ ध्वजं दृष्ट्वा दुःखकूर्णशाधिकं भवेत् ॥ ६ ॥ ध्वजं दृष्ट्वा स्थानचिंताजयादिकं ॥ ७ ॥ ध्वजं नथार्घाजेक्षेशचिं
ताधनक्षयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ धूमस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा पूर्वदुःखं ततो ध्वेनं ॥ १० ॥ धूमस्थाने धनाकलिदुःखादिकं भ
वेत् ॥ ११ ॥ धूमस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा पूर्वदुःखं ततो ध्वेनं ॥ १२ ॥ धूमस्थाने धनाकलिदुःखादिकं भ
वेत् ॥ १३ ॥ धूमस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा जयकामादिकं भवेत् ॥ १४ ॥ ध्वजं दृष्ट्वा कामो भवति न क्षणात्
॥ १५ ॥ धूमस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा भवेत् ॥ १६ ॥ सिंहस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा राज्यलाभानि निर्दिशत् ॥ १७ ॥

सिंहः श्लिते धूमेकन्या प्राप्ति ग्रादिकं ॥५॥ शिवः श्लिते सिंहे जयो मित्र समागमः ॥६॥ सिंहः श्लिते श्वाने स्व
चिनाद्वामला भक्तं ॥७॥ सिंहः वृषं दृष्ट्वा गृहं क्षेत्रात्मला भक्तं ॥८॥ सिंहः श्वरं दृष्ट्वा प्रामभाषा दिरेवत् ॥ सिंहः
गजं दृष्ट्वा आरोग्यं च सुखा दिकं ॥९॥ सिंहः श्लिते श्वाने क्षेत्रकन्या धान्यं गुणा दिकं ॥१०॥ शुनस्थाने श्वजं दृष्ट्वा
स्थानचिंतां सुखा दिकं ॥११॥ श्रुनः श्लिते धूमेकलदृक् कार्यं जाशनं ॥१२॥ श्रुनः श्लिते सिंहकार्यमिति भीविष्यति
॥१३॥ श्रुनः श्लिते श्वाने धननाशो भविष्यति ॥१४॥ श्रुनः वृषं दृष्ट्वा गोगी रोगाद्विमुच्यते ॥१५॥ श्रुनः श्वरं दृष्ट्वा क
कद्धर्थमयं भवेत् ॥१६॥ श्वानस्थाने गजं दृष्ट्वा पुत्रभार्या समागमः ॥१७॥ श्रुनः श्लिते श्वाने पीडा रथा दूलना
श्रानं ॥१८॥ वृषं ग्राने श्वजं दृष्ट्वा गजपृज्ञासुखा दिकं ॥ वृषचेते धूमे रात्र्य पृज्यं सुखं भवेत् ॥१९॥
वृषः श्लिते सिंहसो भाग्यं च धना दिकं ॥२०॥ वृषः श्लिते श्वाने वलश्रीकाम दृप्रितः ॥२१॥ वृषस्थाने वृषं दृ

स्वाक्षीर्तिः गतुष्टिः सुखादिकं ॥५॥ रुद्रः खरं दृष्ट्वा महालाभादिकं भवेत् ॥६॥ गजं दृष्ट्वा स्त्रीमज्जादिस
 मागमः ॥७॥ वृ॒० मिते व्याशो स्थानमानसमागमः ॥८॥९॥ रुद्ररस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा गोगशोकादिकं भवे
 त् ॥१०॥ रुद्रः इते ध्रूमेत स्त्रीरादिभयं भवेत् ॥११॥ रुद्रः मिते सिंहे पूज्ञाश्रीर्विजयादिकं ॥१२॥ रुद्रः मिते व्याने स
 दापवननाशनं ॥१३॥ रुद्रः दृष्ट्वा सुखाप्रियं समागमः ॥१४॥ रुद्ररस्थाने खरं दृष्ट्वा दुःखपीडादिनिर्दशेत्
 ॥१५॥ रुद्रः गजं दृष्ट्वा सुखपुत्रादिकं भवेत् ॥१६॥ रुद्ररः मिते व्याशो सकलव्याधिरेवं च ॥१७॥१८॥ गजं गतुष्टि स्थाने
 ध्वजं दृष्ट्वा श्रीजयस्त्रीसुखादिकं ॥१९॥ गजः मिते ध्रूमधनं धान्यसमागमः ॥२०॥ गजं मिते मिते सिंहे दृजय
 सिक्षिसमागमः ॥२१॥ गजः मिते व्याने आगे गयं सुखसंपदः ॥२२॥ गजः रुद्रं दृष्ट्वा गतदानधनादिकं ॥२३॥
 गजः खरं दृष्ट्वा पूर्वदुःखं ततः सुखं ॥२४॥ गजः गजं दृष्ट्वा धनं धान्यसमागमः ॥२५॥ गजः मिते व्याशो अ

त्यं कार्यं भविष्यति ॥७॥ ध्वां क्षम्हाने अवजं दृष्टा कार्यनाशो भविष्यति ॥८॥ ध्वां क्षेत्रे चैव मितेष्यमे
कृतिं कृत्वा गमिष्यति ॥९॥ ध्वां · मितेसिंहे विग्रहो दुःखमेव च ॥३॥ ध्वां · मितेष्याने गृहमेव भव्या दिक्
॥४॥ ध्वां · वृषभेष्यानं भ्रंशभव्या दिक् ॥५॥ ध्वां · खरं दृष्टा कार्यनाशो भव्ये अक्षं ॥६॥ ध्वां · गतं दृष्टा धन
कीत्यादिकं भवेत् ॥७॥ ध्वां · मितेष्यां क्षेत्रे शगमनादिकं ॥८॥ ॥९॥ तिवारत्ययोगी अवजादीनां वि
क्रीयफलानि ॥ अथ क्षेत्रपक्षाय व्ययनक्षत्राद्यानयनक्रमः ॥ यार्गः ॥ विस्तारगणितं देव्यं गृहक्षेत्रपक्ष
लं भवेत् ॥ तत्पुरुषकृत्वसभिर्भक्तं गोपमायो अवजादिकं ॥ उत्तरे निग्रेक्षेत्रपक्षं भवते दुष्प्रभुमत्रभावं ॥ भेष्य-
भक्तेष्ययः गोपमायादत्प्राण्ययः शुभः ॥ व्यागमव्यायामहस्ते क्षयदिन्नं भेष्यार्थसंयुतं ॥ नपमक्ते ॥
भवेष्यं गृहनाम अक्षवादिकं ॥ तारास्यान्मयमभस्तामिधिस्तमेव भाजितं ॥ उद्गाढवद्राविद्वादिकृदं विचार्य

स्वामिगेहयोः॥ गरहनामाक्षरक्षेत्रफलव्याययुतिंहरेत्॥ निभिः शेषां नाकोते वोद्दीतीयो च मृतिप्रदः॥ १२३
इत्येयमाभूपतिरंतको सतरुत्यर्थः॥ अथवा॥ व्यायामविस्तरयुतं च नुर्धारुक्तमात्मते॥ गज्जनेवांच
कर्तव्यमुभिर्हृतमकर्त्तव्यगत्तमेव। आयव्ययो ध्वजारन्यादिगृहं रात्रिश्वभंक्रमात्मा। त्वचार्य
पिभवतीति नैषः। यद्वीर्यः। परिणादवाहुगुणितो वस्त्रमिति नंदा एके नंदा एषा नविष्टशर्
र्तु धभिश्वगुणितो भक्तावरोपक्रमात्॥ मातितिरुप्रद्विष्टिनितिभ्याप्तचलभेत्॥ येति नैष
रंगेऽग्रदेव स्वर्णायास्तिथिवारभानिचतथायोगाधीतिथ्यन्नाकाः॥ १३॥ ऋक्षेत्रपर्वतेगज्जगुणि
तेस्वयमस्माभाजिते॥ २० भवत्यायुः॥ आयुषिवंच विभक्तेन मद्वाभृतविश्वेषः॥ द्वारादे
कं। द्वितीयं वेदाध्वसवः॥ प्रदक्षिणां दिव्यः। शालादिकां क्योगः॥ सेकावेगम अव्यादिभवेत्॥

भ्रयं धान्यं ज्ञयं नृं दं रवं कां नं मनोरमं। सुमुखं दुर्मुखं कृं सुपक्षं धनदं थयं॥ आकं दं विष्णु तं चेव विजयं गृह्मनं॥ वच्चिप्रस्तारमतेषां त्रिष्वधीश्वर्यं व्युना॥ गृह्मनामाश्वराण्यश्वगो भवार्वं मनुत्रये॥ त्रुष्वेत्रीणिनगावेशः त्रिष्वाकोष्टक्षरद्वयं॥ वतु भिर्गुणितं क्षेत्रं फलं वोदुशभिर्भजेत॥ शेषं भ्रवादिकं तेष्यं सम्ब्रनामयथाक्रमं॥ श्रीधर्मान्यं विज्ञयो द्विः पुष्टिः मन्माननाशयः॥ गोत्रद्विः ममस्तर्वन्दयानां क्रमतः फलं॥ आयासो मनसः रति कः कल्पो अधिष्ठीतुनं॥ भयं ज्ञाते मृतिनांशः सम्ब्रानामध्येमं फलं॥ प्रस्तारः॥ भूर्भूद्वौ द्वौ शृतावेश उरस्तावेशो गुरुर्विष्वः॥ रुषः सम्ब्रमुखवाङ्कालात्तुखाने भ्रव धन्य

हि १६ देवमधुवादिषोद्ग्रामद्वानामुद्गारः ॥ युक्तं। गर्जः। अभिन्नादित्रयं मेषे सिंहे प्रोक्तं मधात्रयं ॥
 मूलादित्रतयन्वाप्यगोष्ठमेषुद्वयं द्वयं ॥ एकादशो वाचस्फुर्यावच्चाविन्द्राहस्तकं ॥ नावदायादिकं चिंत्यं तद्
 धर्मनेत्रचिंतयेत् ॥ तथा ॥ यत्र देवं गृहस्तीनां शुद्धिं शक्त्वा तोषिकं । न तत्र चिंतयेद्विमानगृणानायम्
 यादिकान् ॥ आयन्ययोमासं गृह्णित्वा गदनं चिंतयेत् ॥ नित्यान्यासादिनोक्त्यात्थागारे पुरातने ॥
 इति गजायोदादरणानि ॥ व्यासः। अन्यवेदमंडितं शतुर्नेत्रान्यस्मिन्नियोजयेत् ॥ न तत्र निवसेत् तत्त्विस
 नपिनज्ञावति ॥ उष्टकाकाशपाषाणमग्निकाच्छुर्णमायम् ॥ तर्णपत्रं चुर्धेः प्रोक्तं दारसंजं गद्वायवे ॥ तृ
 तनेनृतनं काष्ठं ज्ञीर्णप्रवास्यते ॥ ज्ञीर्णचनृतनं श्रेष्ठं नृतनेशुभं ॥ श्रीपर्णिगंटिष्ठीशो
 कसज्जात्यसरक्षाः श्रुभाः ॥ यत्तं गर्वद्वात्माव्यास्तात्मान्तुनक्षिप्तकाविन्द्रावाः ॥ चंद्रनार्णाकवस्त्री

मधूकाश्चकुर्वकाः। प्रग्रास्ताश्चश्रमीनिविल्वव्यंग्यद्वादिकं॥ ग्रहस्तरगुणेर्युक्तंग्रहेकर्मणियुज्यते॥ ग्रहेकाष्ठेसमस्थेश्वरमन्तिरंविषयंशुभं॥ वृक्षेष्ठेनप्रार्थना॥ व्रानीहभूतानिवसानिवलंग्रहीत्वानिविधिवत्ययुक्तं॥ अन्यत्रवासंपरिकल्पयन्तुक्षेमंतुतान्यद्यनमोस्तुतेभ्यः॥ नारदः॥ पूर्वोदुच्चत्रनात्यानिवसनुद्धिविभीतकाः॥ दृष्टाः कंर्णकनोद्धावटाभ्यथकपित्थकाः॥ अगस्तित्तिग्रुतालाग्व्यास्ति
जिणीकाचनिरिता॥ अन्येचगृहनिर्माणेयोजनीयाः सदाह्रमाः॥ आरंभंवासमासिंचाप्रासादपुरस
यनां॥ उथितेकेशवेकुर्यायसुमेचकदाच्चन॥ ग्रहेषकमहस्तैनमानंस्तासिकरेणच्॥ देवादीनांनुधि
स्मेषुकर्मद्वस्तेनकेवलं॥ कर्मद्वस्तुविश्वतुविश्वन्यंगुरुलोमुनिभिः सप्तजः॥ धातुज्ञोयस्तरेवत्योयंद्वायस्ति
यस्मेषुकर्मद्वस्तेनकेवलं॥ कर्मद्वस्तुविश्वतुविश्वन्यंगुरुलोमुनिभिः सप्तजः॥ कर्तुः कराच्चाश्चित्तद्वोनितंचाग्राद्यकि
रुक्षज्ञः॥ यद्वोद्दरेऽस्त्वभिरंगुलंस्याद्वाकरांगुभक्षत्वं

तेष्वन्यन्नमंगदेभ्वा। करमानेन सदे यदिस्य मत्ततों गुलंय वादि। इत्वाथ याविवाहा यक्षे त्रपलं माथ येद्गुणि
 तात॥ नवभागं गृह्ण कुर्यात्यंच भागां तु दृश्यते॥ विभागं वामनः गृत्वा शोषिंद्वारं प्रकृय येत॥ देह्ये न वाशः
 पदमन्त्रे देह्यात्तद्वारं च्युभं प्राकुन्निचतुर्थं भागो॥ चतुर्थं प्रथमेऽग्निश्चिण स्याप्य च्याज्ञतुः पंचमं कृतयोद्दकु
 मार्गतस्कोण कृपस्तंभामस्मिद्दमश्चुभंद्वारं॥ सप्ताष्टायात्तद्विगुणास्त्यन्ताभृमिनदायाय॥ स्वप्य मुपघ
 इते रोगोऽपि द्वितीयकुलक्षयः॥ नानाधिकोनेदिकुभातेद्वारेनीच सुखक्षयः॥ द्वारस्योपरियद्वारं द्वार
 स्यमं मुखं॥ न कार्यं यद्यच्च मंकरं तद्विद्वृत्तते॥ मीने कर्विण्यत्तिनिश्चुभद्वारमिद्वक्तमेण मेषोसि
 देधनुषिधनं द्वृश्च याम्येव दंति॥ तद्वज्रोल्लाघरं धरन्वाप्य चिमेद्वारमुक्तं धर्मद्वारं मग्निश्चुनयो
 रं गतायान्तर्येव॥ आसंनाः कंटकिन्नारं पुभयदाः क्षीरिणो र्थनाभाय॥ फूत्मिनः प्रज्ञाक्षयकराद्वन्

ण्यपि वर्जयेत्तोषां ॥ वर्जयेत् पूर्वमश्वथं पूक्षं दक्षिणतस्तथा ॥ न्यग्रोधं पश्चिमं भागे उजरे चाणुद्युवरं ॥ अश्वथे तु भयं विद्यात्यक्षेत्रं यात्यराभवं ॥ न्यग्रोधे राजपीडास्यात्रेतासय मुदुवरे ॥ छिद्याद्यदिनतरं स्तात् तरं तरेष्ट्रितान्वये दन्यात् ॥ एं नागणेनिश्चवकुलपनसाननामीशालीन ॥ इत्तोषधीद्रममलतामधुरा मुगं धाः सिन्निग्राः समानमुषिगांच महीरुदाणा ॥ अथ ध्वनिश्रमविनोदमुपार्गतानां धत्तेश्रियं किमुतं शाश्वतमं दिरेष्वा ॥ तभस्याद्विमासेषु विषु विषु व्यथाक्रमं ॥ श्रवोद्विकृशिरो वासुः कुर्यात्तिदिन्मुखं गृदूः ॥ प्रतिकूल्यमुग्वेगेहं दुःखगोक्तमयप्रदं ॥ मवंतो मुखगेद्वानामेषदोषोनविद्यते ॥ अत्यदीष्वं गुणं श्रेष्ठं दीष्वायनं भवेद्वदूः ॥ अंगायव्ययोप्रयत्नेन विरुद्धं भवं च वर्जयेत् ॥ स्नानागारं द्विशास्रान्व्यामाग्नेयाप व नालय ॥ याम्यापां श्वनागारं नेत्रं त्यावस्थापादिरं ॥ प्रतीच्यां भाज्ञनागारं दायव्यापशुमं दिरं ॥ भोदयनालय ॥ याम्यापां श्वनागारं नेत्रं त्यावस्थापादिरं ॥

कोशं रजरस्यां ईशा न्यां देवमंदिरं ॥ आचार्यः । स्नानं च पाकं शयनं च भोज्यं गत्तात् यं वायव्यां निगृहं धन
 स्य ॥ देवस्य पूर्वाश्रिईशा क्रमणमध्ये सभाभूषणिवेशास्य ॥ तथा ॥ पूर्वस्यार्थीभवतं द्याम्या यां तिष्ठन्ति
 धातयं ॥ भोज्यनभवनं पश्चादुत्तरतश्चापिधनभवनं ॥ ईशान्यां देवगृहं मंदानसंकार्यमाग्नेयां ॥ नैऋत्यां भा
 रुपस्कर्त्तर्यपश्चनर्थानिमारत्यां ॥ भूतिं पुष्टिं पुच्छानिं पुरां घ्रिनाशं मृत्युं संपदः ॥ ग्रात्रुवाधां किंचित्स्मृत्युं
 णादकुर्याद्युपेतोद्देमध्यमर्थमस्थयं चाऽपि ॥ इतिवास्तु निवेशविधिः ॥ तथान्वयं अतं एषि ॥ अलिमीनों गना
 कर्किंधनुमोल्लक्ष्मीयाद्यदः ॥ पूर्वतो निवेशो नमध्येयुग्मां सिंहो दृष्टियोगः ॥ वर्गान्तरामात्रां एसिंहृष्टासपे
 मृष्टकाः ॥ मात्रान्तो पूर्वतस्तेषां अनुभवस्यात्पञ्चमो गिरिषु ॥ स्वदग्नाश्विगुणं वृत्तापरवर्गानियोजयेत् ॥ ब ॥ अस्ति
 भिस्तु दूरद्वागं योधिकः सञ्ज्ञणीभवेत् ॥ निजभाद्वृहं यावद्वृहभां निजभंतथा ॥ वृद्धं विभजेत्तेस्मृ

क्रमाञ्छेषधनव्ययोः॥ एकभेसम्मेश्वरमेवैरंदानिंत्रिषष्ठ्यके। तु यादिष्टदग्धोऽपि॥ १२१ रोगाः शोषणानेभवे
तस्मार्थं॥ १२२ र्ता० १०॥ इति जन्मनात् ग्राम राशिः॥ ॥ अथ द्वारा गतिर्णयं॥ द्वारं च तु विर्भं प्रोक्तं वा स्तु संकांति भा
य त्रयं॥ द्वृत्वे वृत्तमयं मुख्यं गवाह्याद्येः पराणिच॥ बहुद्वारे श्वलिं है शुनद्वारा नियमः स्पृतः॥ तथोपसद्वेजी
र्णद्वारे साधारणोपिच॥ त्रिषु त्रिषु शत्रुनां च कन्यादीनां मिलने रवो॥ पूर्वां दृष्टु नव, तं व्यं द्वारं चैव यथा क
मां॥ अथ समयादि किंचारः॥ कर्मसिद्धिसुखायां किनिमित्तद्वाकुनादिभिः॥ तात्वा प्रवृग्गर्द्धारं भेदीत
ये समयं वृथः॥ कात्तनरस्य द्वमं गं सोम्य ग्रहीश्चितं युतं चापि॥ तच्च स्य भर्तुति प्रश्नात् सा स्य निमो
गमादेषां॥ वैश्वारवेषकात्मने पोषे श्वावणीमार्गात्तीर्ष्यके॥ सूत्रारभः॥ द्वात्यानास स्तु भारोपः प्रश
स्यते॥ पूर्वापि रास्यं तु न भेत्ययोष्वेयाम्योज्जरास्यं सहस्रद्वितीयो॥ कायं गृह्णन्तीच वृथ द्विगार्वन्ति च

स्तु गोद्वीवसिंतोच्छिल्वा ॥ त्रौंकं धान्यं पंचनानिः पश्युत्वं स्वाप्ति मर्थ्यं मंगरं भृत्यनाशं ॥ खं श्रीप्राप्तिं वन्दित
सीतिं चलक्ष्मी कुर्यु श्वेत्राद्यां ग्रहां भकार्णे ॥ नारदः ॥ सोम्य फारुकानं ये रारवमाघ आवश्योषकाः ॥ मो
सास्युग्रं द्वानिमाणाण्युत्रारोग्यधनप्रदाः ॥ त्रासंपर्युग्रं द्वयं श्वेत्राश्विने धान्यनीउकं पानोय शालिकाः
मात्रं चेत्रेधाराग्रहतथा ॥ मर्गो ज्ञात्वा अतासु पुष्ट्ये मन्त्रेकरत्रये ॥ धनिष्ठाद्वितये पोष्ट्यमग्रहारं भः प्रभा

स्यते ॥ मर्दु ऋवं गुरस्वाति
हस्तवासवदासणः ॥ सूत्रा
रं भोग्रद्वादीनां रात्राव्यस्तमा
न पंचकं ॥ पंचके षुचिधिश्च

षुनकुर्या रत्नं भमुद्धयं ॥ शेत्रसूत्रशिलान्यासप्राकारादिसमारभेत् ॥ नित्यान्यासः प्रकर्तव्यो गृह्णाणाथ
वणो मरणं ॥ यो ह्येह स्तेच रत्ने दिव्यं पुच्छाश्चिव च नरा सुच ॥ सूर्योगारकवारं रजवे व्यानरभयप्रदाः ॥ इतरप्र
हवारं शाः सर्वकामार्थसिद्धिः ॥ अथो मुखे भैरवं धीतरदाते शिलास्तथेवोद्धुमुखे श्वपदं तिर्युद्धुखे
द्वारिकपाटपानं गद्धप्रवेशो मृदुभेर्वृध्येष्ठाः ॥ अथो मुखे श्वनक्षत्रेः कर्तव्यं भूमिशोथनं ॥ मृदुक्रेवः शु
भं कुञ्जमित्यनं विश्वकर्मना ॥ सूत्रशकुनित्याद्वारतुलाङ्गाद्वनपृवकं ॥ कार्यं रत्नं भप्रतिष्ठानं यथासंभ
वभादिके ॥ पातादिकान्मद्वादोष्णनेद्वित्वा प्रोक्तेऽन्नभादिके ॥ कर्तव्यं सप्रनिर्माणं योगोरायुः प्रदेः शुमं ॥
तातो द्विं गोम्हिरेत्यनेशुभयुक्तविक्रिते ॥ निर्माणं भवनस्याद्वः रास्तं कर्मस्थितेः शुभेः ॥ त्रिष्पदाय
गुणोः कूर्त्तेः शुभिः कंद्रक्रिकाणग्नेः ॥ शुभदं गद्धनिर्माणं क्रूरामत्यकरोस्मः ॥ शुदुकं प्रतिष्ठनस्थिरो

दयेसोम्यवर्गमनुजोद्भेषिच ॥ संनिवेशापुरितोहितास्तुतः सूरिभिर्नतुचरोदयेकचित् ॥ चक्रेसप्तशतात्माकार्ये
 हृत्तिरायेचतत्रचतु ॥ रक्षंचंचेवास्त्रोथपुरः पुरस्त्रनाथुभं ॥ पूनल्लाभः प्रवासः स्यादायुथ्रोरभगंकमात् ॥
 दक्षायदामपृष्ठस्तेऽद्यक्तुर्निशाकरे ॥ प्रस्यार्थः ॥ प्राञ्छुरद्वेकर्तव्येत्यनगतश्चंद्रः पुरस्तितोभवति ॥ प्र
 त्यद्युर्वेपृष्ठस्तः ॥ प्रत्यक्षनुरवत्यनात्मासमगश्चंद्रः पुरस्तः स्यात् ॥ प्राञ्छुरवेच्चपृष्ठस्तः ॥ एवंदक्षिणामुखेऽद्य
 कर्तव्येत्यनाद्यशामः पुरस्तः स्यात् ॥ दद्युर्वेपृष्ठतः तथोदद्युर्वेऽद्यनाम्बन्नतुर्थः पुरस्तः ॥ दक्षिणामुखेऽ
 पृष्ठतद्यति ॥ त्यनाद्युत्तारणीयं रवोगद्येऽप्येगद्युत्तारणान् ॥ ताकेसितेथनेऽवगुरोचसोरव्यं ॥ विनामुमायातिवल
 नद्योनेनोचस्तेचास्तमुषागतेवा ॥ द्युविशास्तास्यायाश्वन्तुर्थनुयायनिष्ठातिवृत्तितगुः ॥ तावनीच्चगतोत्तेयः पर
 तावेच्चाप्यभान् ॥ उत्तस्तदोषोचताग्रास्यः प्रतिदेवदिकाबुधेः ॥ नास्तदोषः सद्याभानामेवेतेचननीचता ॥

चरक्षनेचरांशेवामिक्तमार्कवासरे॥ लग्नादांत्यरिगेचंद्रेरंध्रेकुरेप्रभोः क्षया॥ सरथास्त्रे॥ त्रिवेश
मूलवेदाभ्यन्त्रित्विभेष्वर्कतः इसी॥ ३।४।५।६।७।८॥ २॥ श्रीरसंस्थितियाधिनेश्वश्रीमहित्युषे॥ पावानं
रं॥ लक्ष्मीश्वरुमंसुर्यंकलक्ष्मीदारुतोधनं॥ व्याधिस्त्रायक्रमान्मत्युः प्रवेशारभयोदृष्टे॥ इनिवासुभ
यायुर्योगाः॥ लग्नेन्नीवः सुखेऽभुक्तेवुधः कामेरिपोरविः॥ रविज्ञः सदन्ते नन्त्रात्तायुः स्यात्तदागट्टी॥
नीवेवंधोऽविधोव्योम्निः॥ काभगो॥ भानुभूमिज्ञा॥ प्रारभेयस्यतस्यायुः समागांत्रिः सदृश्रियो
स्वोच्छवित्तिनभर्गोविगले॥ देवमंत्रिणिरसात्तले॥ थवा॥ खोच्छगोरविस्ततेथवायगो॥ स्यात्तिति
श्वसुन्निरसदृश्रियां॥ स्वर्त्तगोहृमगोलग्नेसरेत्येकंद्रसंस्थिते॥ धनधात्र्यसुतागेन्ययुतंधामन्तिरंवसेन
भर्गुलग्ने॥ वुधोव्योम्निः॥ काभेकः॥ केद्रगोगुरुः॥ यस्यारभेत्तितस्यायुः वन्तराणां श्रातदृशं॥

स्वोच्चगोभार्गदोक्षेन। गुरुः स्वोच्चगतः सुखी॥ श्रानिः स्वोच्चगतो ना भेदस्थीकाव मतिश्चिरं॥ शशधगुरु
 भगुते शनस्त गेषु पभोचत्त नमक्षनभवाः॥ स्वक्षेत्रो चांशगतेः खचरेः श्री सोख्यदा भवति॥ इत्यायुयोग
 वाम्पूपूजादिकं वाम्पूकर्मणिगृहूत्रवेशो चक्षत्यं॥ अतएव वाम्पत्तत कृपूजादिकं प्रेक्षेवाकथ्यते॥ ॥
 अज्ञाज्ञन श्रीपुरुषो जसायं श्रीविश्वनाथं श्रुतिकर्ममान्यः॥ विश्वप्रकाशभिधपृहत्ततावभृद्वाम्पुवि
 धिः समाप्तः॥ अथ प्रहृप्रवेशः॥ ॥ अथ प्रवेशो नवमं श्रीपुरुषयात्रानिवृत्तावपि भृपतीनां॥ सोम्यायने
 पृवेदिने विधाय वाम्पत्तचर्चनं भृतदलिंच सम्यक्॥ सोम्यायने श्रावण मार्गवेषेन नमूर्धलग्नोपचयोदयां
 श्रो॥ वाम्पत्तेकं गृहूत्वाम्पुज्ञां दृत्याविश्रोद्धृमभक्तुरशुस्ते॥ प्रवेशो मध्यमात्रे योनभः कार्त्तकमासयो
 ऽ॥ माघफात्कुनवेशा स्वस्य व्यक्तमासेषु शोभनः॥ गृहारंभोदिने मासेऽर्धश्येवा रोद्वद्वृहं॥ विश्रोत्सो

स्यायनेदृम्यत्तणाना रंतुमर्वदा॥ शुभप्रवेशोदेवेत्यशुक्रयोर्दृश्यमानयोः। दृस्तत्रयेभुतिचर्येत्यज्ञरो
द्विषीद्वये। पुष्प्येषोस्मद्येमेत्रेसूलभेत्विशोद्दृदं। यदिद्व्युत्तंगदद्वागंतद्वाग्नेऽर्द्वंविशान्॥ स्त्र्यारवा
रोरिकामाकुयोगानपिवत्तंयेत्॥ पुष्प्यधनिष्ठामंगवा युगृलेश्चिनीविस्मृत्तलेशदस्ता॥ एषुप्रविष्टे
वहुपुत्रंपोत्रेभिरंवसेद्वमिसमासमागमेः। केषांचिन्मतेदृस्तोमध्यमः। अन्त्रिमतेतुग्राद्यः। प्रवेशेनृत
नंदृम्यं श्रुतेमंत्रेः सुख्यामये॥ पुष्प्यस्यातियुतेस्तेष्वज्ञायोंसवासवद्वये॥ अपूर्वमंजपथमप्रवेशंयात्रा
वशंनेव सपूर्वमेतत्॥ दुंद्वाद्वयंत्वग्निभयादिज्ञातंगदप्रवेगंत्रिविधंवद्वंति॥ मेषयानंघटेष्वाधिधंन
द्वानिमगोगद्वं। विशतांकर्कटनाशः। नोषलग्नेषुगोमनं। निंदिता अपिशुभाश्रासमेतास्तोक्तिमेषमक
राः। सकुञ्जिराः। कर्त्तुभाष्यव्यग्रश्चलग्नराशयः॥ शुभफलाश्वभवंति। व्याधिद्वाधनद्वाचेवविज्ञदा

वं धुनाशहत् ॥ पुन्रद्वाग्नुहास्तीप्रः प्राणदाविद्यकप्रदः ॥ सिधिदोधनदश्वेवभयहृज्जन्मराशितः ॥ लग्न
 स्थः क्रमणोराग्नि त्त्वं त्वग्नो व्यवेशने ॥ भूवैद्यपंचकान्विभिः प्रवेशोकल्पोर्क्षभात् ॥ मृतिर्गतिर्धर्मनः श्रीस्या
 हृरं भुक्तुमिरतासुर्यं ॥ अथोच्यते कृष्णाणापूर्वीचार्यस्ताहृतं ॥ कुरुत्वग्नादिसंस्ठानां गृहारंभप्रवेशया
 ॥ ग्रहभावफलं ॥ रवेः ६ सोदामिन्यादिभिर्मंगं कुर्याद्वानुर्विलग्नगः ॥ धनेनकाश्यवादुच्यं सद्भजेश्रीमु
 खोदयं ॥ मुख्यसंष्ठः सहृदैरस्तपीडांस्तपित्तिः ॥ अस्तेकुर्यात्सरागेन्येकांतावेच्च मप्तमे ॥ रं भ्रष्टोक्ते
 मृतिः कुर्याद्वर्मधर्मक्षयं रविः ॥ रवस्थो मध्यमुख्यं कुर्यादायेच्चमयगः १२ क्षिति ॥ ५ ॥ चंद्रः ॥ आच्यामान्या
 हृधुक्तेनाशं कुर्याऽज्जन्मादिभिः ॥ धनस्त्र्यत्तीयस्तुः सोभाग्यं वेगमगः मुखं ॥ धीस्त्रेभियं वृशो
 भ्रातिः पञ्चः स्त्रीणोरिमंगद्वत् ॥ कामगस्ततुतेभोगान्मिद्रखोमल्युमाभित्तु ॥ अक्षीणोनवमः सीत्यं

द द्यात् १०० मुः पर्दत था ॥ मा भगोरत्व वस्त्रादिदारि स्त्रं वायगः कुर्यात् ॥ भोमः ॥ स प्रनाभं कुञ्जः कुर्यात्
न गोत्र्यलनान्ति ना ॥ हृषे गं श्वेष्य भूक्ताभं सदज्ञे ग्रभं मुखं ॥ ५ ॥ विष्णु चुभयं पुत्रे पर्णो यस्थिरिपो कुञ्जः ॥
भाष्टीनाशं स्मरे कुर्याद्य वर्षा कुलध्नयः ॥ विघ्नधर्मसाहितः कुर्यान्तकर्मनाशं च कर्मगः ॥ मा भगोत्तरहेमा स्मिं राज
दं दृश्यये कुञ्जः ॥ ६ ॥ द्वयः ॥ आराग्यं तदग्ने सो गव्ये कोशो अर्थं सदज्ञे ॥ मुखं ॥ सुखे ८ भोगः मुते ५ विष्णारिपो इन्द्रु
क्षयो भवेत् ॥ द्यने ९ सो भाग्यमाया सो गं ध्रेपर्मर्द सदयज्ञः ॥ द्व१ ॥ गेत्रे राजसन्मानं काभे दृश्यं व्ययं व्ययः
॥ अथगुरोगां तु गायु धर्मनन्ततो ज्ञीवे पनं श्रीरनुज्ञे मुखं ॥ मुखे १० गुणं चिरपुत्रे ४ पुत्रवस्थिर्यं गारिपो ॥ ६ ॥ स
रेभां गो वृमो मध्यो अर्थं गः ॥ मिदुदो गुरुः ॥ व्योम्निराद्यं धर्मनं काभे व्यये भवति सम्प्रपः ॥ ७ ॥ कः ॥ लग्नभु
क्रोन्तिथिं दद्यात्कारो विज्ञमथानुज्ञे ॥ मानोन्नति सुखे छेन्यं च रात्रिसुते सतं ॥ रवो मध्ये स्तगः कुर्यान्त

स्त्रीकार्भं मध्यमोषमः। तपस्यन्नं परे रात्रेषाभंश्चाः। सद्ययोव्यये॥ अथ कानि॥ गृहामंगस्तनोमंदेन् प
 कोपाद्विभिः॥ धनेर्वृपुन्नातदानिसद्वज्ञेभनागमः। सुखेसीमेष्टवं वैरं पुत्रेषु त्रात्पराभवत्प्राप्तये
 शत्रुज्ञनव्यंसः कल्पत्रेषारद्वयणः। छिद्रेष्वादिभयं घोरं धर्मश्रीतिः कुकर्मणि॥ मध्ये १० मंटे गृहे शून्यश्री
 राष्ट्रा॥ व्यसनं व्यये॥ १२॥ अंद्रेवर्षासांगगोगोस्यात केतोभृतादिभीगृहे॥ शोषं भावफलं तेयगत्त्वकेन्विन
 राज्ञयत॥ ॥ शून्तिगृहभावयकलानि॥ अथ प्रसंगप्राप्तं भावप्रक्षेत्रोन्नरं॥ केस्मिन्कार्येतुकोभावः प्रथानः
 कृतिक्तोवुधेभाः। तन्मोनिः शून्तयं ब्रह्मिष्वर्गास्त्रानुसारजः॥ वैधव्यं सप्तमेरं ध्रेष्टोरं ध्रुं मसप्तमं॥ विद्या
 यां पञ्चमं च चतुर्थं यात्रायां पञ्चमाद्वयम्॥ ब्रतेष्वंच मयं च द्वेष्वामेदेशमनुर्यको॥ लग्नं धर्मप्रतिष्ठायां लग्नं
 खं वन्दिसंग्रहे॥ लग्नं ग्रीष्मा १० भिष्वेकेचास्त्रायोवा ११॥ गित्यकर्मणि॥ लग्नं द्वृतं च सेवायां कामं स्वान्त्य

विभूषणे ॥ अयं वित्तं चरं ध्रुं च पापयुक्तं न गोभनं ॥ उक्तस्था नानि भा व्यानि विकृ राणि शुभासये ॥ सोम्ये युक्ता
नि दृष्टानि स्वामि नाच विग्रेषतः ॥ ग्रहो वा भावना थो वा बल्लायो भावच अथ यो अभवे द्विलेन गदितो भाव स्यवि
चलत्वशुत ॥ इति साधारणप्रोक्तं गोषं भावफलोक्तिः ॥ ग्रहयो गोद्युं यज्ञत स्फुलं त्वं त्रयो ज्ञयेत ॥ राजस
दर्शने लग्नं दशमं च निरीक्षयेत ॥ वायीकृपतः इग्नेषु वाटिकायां च तु यर्थं कं ॥ धर्मकार्ये युनवमं वित्तं संग्रह
दर्शने लग्नं दशमं च निरीक्षयेत ॥ वंशावस्ते योधनं ॥ वृधक्षारे पेच दशमं काभं सर्वचलं अथ यो ॥ अत्र वायारो दण्डे लग्नं च तु यर्थं च विचिंतयेत ॥ वंशावस्ते
योधनं ॥ वृधक्षारे पेच दशमं काभं सर्वचलं अथ यो ॥ अत्र वायारो दण्डे लग्नं च तु यर्थं च विचिंतयेत ॥ वंशावस्ते
संतं द्युनं दशमं काभं द्युनं गिर्हुं ॥ सर्वे लग्ने अधरे च वराजकार्या निरीक्षयेत ॥ देव यात्रा सुनव मंत्रते सो भाग्य
कुर्मणां ॥ अयं दशाने अव्ययं गोदुं भोजने तनु तु यर्थं कं ॥ एवं कायानि नुगो धेन भावशुभिं विचिंतयेत ॥ यो यो भा
कुर्मणां ॥ अयं दशाने अव्ययं गोदुं भोजने तनु तु यर्थं कं ॥ एवं कायानि नुगो धेन भावशुभिं विचिंतयेत ॥ यो यो भा
कुर्मणां ॥ सोम्य दृष्टायुक्तो वा सो अव्यवेचरः ॥ तस्य तस्य वसिष्ठः स्यात् पापे रामविषय यस्तः ॥ ज्ञामिनं शुद्ध
वः सोम्य दृष्टायुक्तो वा सो अव्यवेचरः ॥

मुद्गादेवते भावं च पंचमं ॥ या ना याम स्तु मंत्र इति प्रवेशने ॥ इति कार्या विश्वोषे भाव प्रभो जरः
 ॥ केंद्रान्त्रकोण एत् द्वये वृद्धजीव शुक्रेः पापाश्व मुक्ति धनव्यय कर्म गोश्व ॥ या मे मिश्व व्युपचये स्वभज
 न्मलग्ने तु ग्राहु शिव्युपन्त्रये त्वयि विशेष द्वये ॥ मात्रिकोण केंद्र गोः शुभे एकाद्वयांत्यग्नेः मिश्व द्वये ग्रहे द्वये
 शेष लक्षिधो ॥ केंद्र छिद्र व्ययेः शुद्धेः कृतेः यद्वयाय गोरुरा ॥ लग्ने भूगोच केंद्र यामित्राम्यो द्वये विग्रहत ॥
 दृत्वा विप्रान् तत्त्वकलशं चाग्रतो यो मंत्रो रस्त्वा तः स्त्रवीविस्त्रव्य स नो मंगले वैद्य घोषे ॥ व्यस्ते या ना
 कथित शब्दु न वैरिमार्गं या द्वाद्यं वृष्ट्य प्रकरचित तोरणा द्वयं विश्वे च ॥ या मार्कः ॥ तु ना प्रागादितो दिक्षु
 हु द्वारा त्रिभव्यो ज्ञयेत ॥ एकमे कन्यसंकोणे मूर्यं वामे विचिन्तयेत ॥ रं श्रात्युत्त्राद्वाया त्यं च स्वकर्मिश्व
 ते क्रमात ॥ पूर्वा शादि मुख्यं गोद्वयिशोद्वामो भवेद्यतः ॥ सद्गुह्ये द्वये कलानगे वै लग्नो दिति तः पुनर्ग्राह

भनयदेः॥ अस्मेयदूविवर्तितेष्ठिरेग्राम्यभेनवग्रदपवेशानं॥ एत्रोविवादाभेनास्तसन्मुहूर्तेष्ठिरेदेष्टे
। वधप्रवेशेनेचावप्रतिशुकादिक्षिभयं॥ युनर्वसोनेपादोनांकर्तव्यस्तिकागरदू॥ अवशाभिजितो
मेध्येप्रवेशेनांतव्रकारयेत्॥ एवंयः प्रविशोद्गजायोगे इवज्ञकातितो॥ कालेगाम्नोक्तविधिनाशारी
रंसुखमश्नुते॥ धान्यगोगुरदुताशसुगम्नेनस्यपेदुपरिपातत्तनुवंशान्नोज्जरापरित्विशानवनग्नेन
वचाद्ववरणःश्रियमिष्ठत॥ पास्माक्तभाद्वश्रवणाच्चयुग्मेद्वस्तव्यमूलमधोजगामु॥ पुष्प्यन्नमेत्रेचवर्थू
पवेशोरक्तेरेयकुञ्जेन्द्रशास्तः॥ यःकुरसाधारणदारणेषुराज्ञः प्रवेशोबहुशोषकल्पनः॥ श्विप्रेश्वर
श्वेश्वविधीयतेयोभ्यः प्रयाणम्यविधायकोसा॥ विवादेत्रतव्येनप्राशनेचाभिषेनने॥ सीमते
व्यश्विगच्छद्रोनेष्टःकुञ्जेश्वगर्हितः॥ अव्यनेवधनंशुधोसद्विषयोदय॥ सर्वारभेषुसंसिधि

श्वं द्रेष्वोपचयस्तुते ॥ कैश्चित्कारणद्वयापाः कृतिभीतिं वद्धाक्षतिं च ॥ द्वनिं य यस्तामरणं मृति
 स्थारोगं स्वदेशाद्यमनं च मृतो ॥ त्वाभागिविक्रमगता धनकीर्तिद्वाः खलाः सोम्यास्त्रिकोणधनविक्रमकृद्
 भागाः ॥ सोरख्यार्थकाभन्नयसोरयसंपन्नमानद्वाः षष्ठेशुभः शुभकरोविमतेतुमध्यमः ॥ गुद्यमध्येष्व
 स्तानिष्वफलं ॥ मध्येलक्ष्मीर्यशोमन्युः भूयः कीर्तिः शुभाशुभं ॥ लक्ष्मीर्यधनहानिः स्यानमधुष्वादिदं पलं ॥
 दुत्यादिअन्यदृष्टिज्ञेयं ॥ अथाग्रहार्थमेगद्वप्रवेशवास्तुपूजनमुभयन्नावृष्ट्यकं कर्तव्यं ॥ तत्रवास्तुरे
 वतापूजामंडलस्त्रितापूजां कुर्यात् ॥ तत्रापस्त्रावृष्ट्यः ॥ नमाणमंडिगाणां च प्रवेशोविविधेष्विच ॥ वास्तुपूजा
 च कर्तव्यां तस्मान्तां कथयाम्यतः ॥ वास्तुपूजामद्यतायः प्रवेशोन्नवमंदिरं ॥ गोगांनानाविभास्तुरेतसर्वम्
 करे ॥ नभस्यादिषुमासेषु विषु ग्रन्थयथावृष्ट्य ॥ प्रवार्तिदिवशिरोवामपार्वतीशायां प्रदक्षिणं ॥ अथप्रयोगः ॥

गरहमध्ये समास्तीर्थेन वस्त्रं विचक्षणः ॥ प्रस्तुत्रयं तत्त्वेन रुक्मान्हस्तमान्वके ॥ चतुरस्त्रेनु समंता
नं दुक्षोपरि ॥ एकान्तीति पदा न्यन्त्राति लेः कायोऽगथो भवन् ॥ १० ॥ उत्तर्वंगादश्विन्यस्य तिर्थं ग्रेस्वास्तथा
न्त्रा । चतुरपदा निरचन्वयेत् वक्ष्यमाणप्रकारनः ॥ एकाद्वित्रिपदा यं च चतुर्विशत्सु रोज्जमाः ॥ द्वूत्रिंशद्वाद्यः
तो यस्य माणाणां व्याप्तस्वयं यादश् ॥ तेषां स्थानानि नामानि वस्त्रामीश्वरकोणतः ॥ तत्राग्निः नुभुकोणस्त्र
स्वसावेक्षपदेश्वरः ॥ तस्माद्वितीयः पर्जन्यश्वाद्वयेक्षपदेश्वरः ॥ इयं नोद्वार्कसत्याकैरव्यभृगांश्वद्विपदेश्वरा
आकाशवायुपरतत्रमाद्येक्षपदेश्वरो ॥ एवं प्राच्यानवज्ञात्वात्वयमेवान्यदिक्षुषु ॥ आद्यश्वान्त्यश्वेक्षपदेश्वरो द्विपदा
पदा यं च मध्यंगाः ॥ पृथमः अन्तर्यमातास्युरमराश्वास्यभागगाः ॥ आद्यावंत्यश्वेक्षपदाद्विपदा यं च मध्यगाः ॥
अर्थो वित्तुगणाद्यो चातपापानाः पर्विमसुराः ॥ आद्यावंत्यश्वेक्षपदाद्विपदा यं च मध्यगाः ॥

गोगाद्यादित्यंतस्तरभृष्टोत्पोम्यद्विग्रहमात् ॥ ३२ ॥ तदधस्तश्चतुष्कोणेष्वीनोश्चादिषुचक्रमात् ॥ आपवन्म
श्वसविताविबुधेनश्चयश्चमरु ॥ कोशकंशाद्यसंप्रोक्तास्तद्धस्तश्चकोणगाः ॥ आपःसावित्रविजयर
द्राश्चेकपटेश्वरगाः ॥ मध्येनवपदोन्नम्भान्तमुशानादिकोणगाः ॥ प्रागाद्यंतरितादेवाःपरितोन्नम्भःमिताः
अर्द्यमाद्विवस्त्रांश्चमित्रःएश्वीथरःक्रमात् ॥ ३३ ॥ ३५ ॥ स्वस्वरुपानिषुचेतेषुम्भापि
तेष्वीद्वांभवेत् ॥ कोणोषुपंचपंचेचचतुर्द्धक्षेपदाःसुराः ॥ प्रागाद्विद्वृष्टिपदाः
पंचपंचयथाक्रमान्त ॥ अन्नमणःपूर्वतोदिष्ट्वान्निषुपदाःस्युःसमीपगाः ॥ चत्वारुः
तिथावत् ॥ आदौपंचगच्चेनमंडलरुडानंवामुडलंवासिंचित् ॥ ततोमंडलकाण
चतुर्द्धये उशानकोणादारभ्यविभांतुतेतत्कानामा त्वोक्षपारकानुकामगाः ॥

अस्याच्चाद्यां तु निश्चं तु आयुर्बद्धकरः स देति पठेत्वा स्यादित्कीर्तकचतुष्टयं निखनेत् । ततः कीर्तकचतुष्ट
यां तरे ॥ अग्निभ्यो गृथसर्वभ्यो येत्वान्येतत्समाप्तताः । तेभ्यो वर्णिष्य यछामि पुण्यमार्दम मुज्जमं ॥
तिपरितो माष्ठाभक्तेवर्तिं दृश्यात् ॥ ततः कीर्तकचतुष्टयाभ्यं तरे प्रथमं कृतकाकृपा प्रागायत्रादृशा
रेत्वाः उद्गायत्रादृशे त्वाश्वएभिनामभिः कुर्यात् । तत्र क्रमः ॥ ३५ ॥ गांतासि । यशो वरण्यसिकं तासि
॥ विशालासि । प्राणसदितासि ॥ सुमनाऽसि । नेत्रासि । सुभद्रासि । सरथासि ॥ ३६ ॥ इति प्रागायत्रादृशा
उद्धिरण्यासि । मुत्रतासि ॥ शच्यमि ॥ तद्ध्वीरसि । विभूतिग्रसि । विमलासि । ग्रियासि । पयोसि । कृत्या
सि । विशेषकासि । उग्रासि ॥ ३७ ॥ इति दृशो दृगादैयताः ॥ ततः मृत्रेण तः स्फुसमाः दुत्यान्पिण्डात केवो ए
काङ्गाति पदानि सम्पद्यनिमाय ॥ अथवासि क्षुपदानि वासकृत्यासंस्पृशोत् ॥ ततः सु

राम्प्रज्ञामंडुं

यर्ण प्रतिमा सुग्रीव्या दि देवता मित्रितातन्म
इल्लेषु सदाप्या ॥ तन्नकमः पूरुष्यरेता पर्जन्या
नपतः पाकशासनः सूर्यः सत्यो भृशाशाको
सायुः पृथ्वान्वैतथः ॥ गंदृक्षनः पितृपतिं गं
धर्वो भृंगराजकः ॥ यमः पितृगणा शीशास्त्रः
थादो बाहिका दद्यः ॥ सुग्रीवः पुर्यदत्तश्च ज
लाधीश्चानि शाच्चराः ॥ शोषः पाषथ्यरोगो
दि मुर्ग्यो भृष्ट एवच ॥ सोमसच्यादित्यस्ति

नीद्रान्तिंशाद्मराः स्मृताः। ३३। अपापवस्थमविताविबुद्ध्यक्षमराद्। राजयक्षमा। अपः सावित्रविजय
स्त्राः कोणोषु संमिताः। अर्यमाचविवस्थांश्चमित्रः पृथ्वीधरः क्रमात्। मध्येनवपदो ब्रह्माचेवं देखास्योद
श। पृथ्वं ४४। प्रागाद्यंतरितादेवाः परितोच्च लभणः मित्राः। पृज्ञारम्येत्वेवं वर्णयन्ति। अर्यमासविताचे
वविवस्थान्तिव्यधाधिषः। मित्रोथराज्ञयै माचतथाएव्यधरः क्रमात्। आपवत्सोहमः पञ्चतत्वारित्वास
राजमाः॥ ४५॥ तात्वेवं स्थानिनामानिद्रलभणासद्वितान्यज्ञेत॥ एकान्तीतिपदाद्वद्विः कोणचतुष्टयेगंधमास्या
द्विलं शतकुलशाचतुष्टयेत् सवस्त्रं स्थापयेत्॥ तद्वद्विः कुलशेभ्यः द्विशान्यादिकोणोषु च रक्षीचविद्वारीचपृतनां
पापराक्षसंपृज्ञयेत्॥ इद्वयमवर्ण सोमाः पूर्वादिद्वारदेवताः। स्कंदोर्यमाजंभक्ष्वपिलिपिछ्वर्येव
ताः। इति द्वारेवताः पृज्ञयेत्। अथ पृज्ञारभः॥ स्मृतः स्त्रग्नीविमलवसनः शुभ्रमोभ्राच्चम्यभद्रास

नेऽपविश्य प्राणा नायम्य अश्वेत्यादिवास्तु कर्म हं कर्तुं गृह प्रवेशं वाक् तर्तुं गणो चाच रुणो मं पूज्य पुण्या दूरान्
 शिल्वादक्षिणां दत्तापुनः प्राणा नायम्य अश्वेत्यादिति श्वाद्युद्देखनां ते कर्तिव्यमाणवास्तु कर्मणि वरणमंभ
 ति मादाय आच्यार्थेषादोप्रसात्यगंध पुण्याक्षतादिभिः पूज्ञ शिल्वालोले देतिलकं दृत्वापुण्याक्षतेः मं पूज्य
 एभिश्वं इनपुण्याक्षतदृमालं कारकुं दत्तकं गभरणयज्ञस्त्रकेयूरकटकां गुरुलीयपवित्रकवासोभिरमुक
 गोत्रममुकगर्माणं ब्राह्मणमाचार्यत्वेन त्वामदूरणो। वतो स्मीति प्रतिवचनं विद्वन्यथाकर्मकुरुकरवाणि
 । ब्रह्मणान्वरयिता। आचार्यमधुपकर्णार्चशिल्वारक्षाचंधनं विधाय गोयर्त्तद्वारुशमालकापूजां
 च विधाय वसोधर्मां गं दृत्वानां श्रीमुखश्राद्धं दृत्वाभृसंस्कारं कुर्यात् ॥ पंचगम्य मानीयगायत्र्यान्वगोमूलं
 गंधद्वारेति गोमयं। भाष्याय स्वेति गोक्षीरं धैर्यधिकाव्याप्ति गोदधि॥ गवान्त्यशुक्रमसीति देवस्यत्वा

कुर्णोदकं ॥ इनिष्यत्यकृत गभिमन्त्रमर्वमेकीदृत्यआप्नपकुवेद्याभिर्वासवंभूमिंप्रोक्षयेत् ॥ ततोमंडलकोण
चतुष्टयेर्दशनकोणादारभ्यविश्वांतुतेतन्केनागाउनिष्ठवर्णंपदित्वास्वादीरकीलचतुष्टयंनिष्ठनेत् ॥ ततःकी
लचतुष्टयांतरेत्यग्निभ्योश्चधसर्वेभ्यतिष्ठवर्णंनेणमाप्नतंदुलबलिंदधिमिश्रेणवस्तिवतुष्टयंचतुर्दिक्षुरभा
त ॥ ततःकिर्त्तवत्वतुष्टयाभ्यन्तरेषुवर्णशुलाक्षादशाप्रागायत्रातुदगायनाश्वदशरेत्वाःशांतासीत्यादिभिः
पूर्वोन्नत्वामभिःकुर्णात्तदुपरिवर्णप्रसार्यतंदुलवीरोपरिकाश्रितिः ॥ यदात्मकंमंडलंगचिपित्वाप्रतिमासु
द्विरप्यरेताःपञ्जन्यदुत्याद५५देवताःपतिष्ठाप्यषोरुशोपचारःपूजयेत् ॥ आदोवहिःपूर्वांश्चित्पूजपू
र्ववेद्यालदेव्याःभूतानिराक्षंसावापिक्षेनेतिष्ठतिकेवल् ॥ तेग्राम्हंतुवलिंसर्ववासुग्रण्टाम्यदुपुनगिति ॥
“उत्थव्याहृतिस्त्वात्तदैवतनाम्नाचतुर्ध्वंतवम्भोनेमपत्यकंपूजयेत् ॥ शिरियनदृढागाछदृति

सुत्यावाद्यरत्तानिपायाद्याद्याचमनीयस्मानवस्त्रं धाक्षतपश्य धृपनेवेधानिद्विरण्यरेजसेन्मयेनमः इनि
 ईशानकोणदेवताः पूजयेत् ॥ एव मन्यानपिपञ्चन्यज्ञयंतकुलिशायुथसूर्येसत्यभग्नाकाशाद्योवायुपूषाविनि
 नथग्रहदृक्षतपित्तुष्टिं गंधवं भंगगज्ञयपित्तुगणाधीनादोवाग्मिकग्रीवचुष्यदंतवरुणभसुरशोक्षपाप
 ते ग्राभाद्विर्मुख्यभल्लाटसोमसर्वदित्यद्वितयः । आपसावित्रविजयस्त्रावर्यमासविताविवस्त्रानविवुधाधिवि
 पमिवरात्तेयह्मण्ड्यीधं राष्यवत्सत्रद्वयाः पूजयेत् । ईशान्याद्विकोणाचतुष्टयेचरकीविद्वारीपृतनाथाप
 राक्षस्यः पूज्याः । पूर्वाद्विद्विक्षुरन्ततुष्टयेऽन्द्रकांश्यर्यमणोवरुणदंभकोसोमपिलिपिछोच्चा ॥ सर्वप्रिवेशं
 पूज्याः । नवग्रहमंडुलेनवग्रहान्साध्यप्रत्यधिदेवान्यंचल्लोकपालदेशादिकपालसद्वितान्संपूज्यवरुणकुल
 कुंचसंपूज्यमंडुक्षोणग्रहकुलशांश्चमंपूजयेत् ॥ ततोमंडुप्रधिममाणात्यकुंडपूर्वोत्तरधान्यग

गिर्मितं कलशं जलपूर्णं बहिर्देष्यक्षतविभृषितं सद्यस्वमंतः क्षिप्रपंचरत्नं मुख्यस्त्रपंचपद्मवं आन्तिग्र
कलशमिति मुष्टपयं यत् ॥ इमं मेव रुणततायां मि । इत्यभिमंत्या । गांगाद्याः सरितः सवां सरासिंचनदीनदा
ः ॥ आयां तु यज्ञमानस्य दुप्रितक्षयकारकाऽनितीथानिन्यमेत ॥ सप्तमर्त्तिकाः सर्वेषिधीश्वसफलानिमद्
रण्यानिचक्षिष्यता । वास्तु नेवास्तु मंत्रेणागंधपुण्याक्षतादिभिः । शुक्रवस्त्रयुगं दधार्घृपदीपकले: सदा
अपृये भर्तिनेवेद्यं वाद्यः सद्यसमर्पयेत ॥ तां द्वार्त्तं च प्रथकदधार्घृपदीप्यन्यततः प्रथक् ॥ दत्तापुण्याज्ञालिः
कर्ताप्रार्थयेद्वास्तु पूरुषं ॥ वास्तु पूरुषनमस्तेस्तु भृत्याभिरतप्रभां ॥ मद्गुरुधनभान्यादिसमृत्यं कुरु स
देवदा ॥ इति प्रार्थ्यततो दधा दृष्टिणामर्द्दकायच्च ॥ एवं यः कुरुते सम्यग्वास्तु पूजाप्रयत्नतः ॥ आरोग्यपुत्रपौ
त्रादिधनं धान्यं भवेन रः ॥ अथ स्फूर्णमोषणाक्रमः ॥ वास्तु सद्यस्य वाग्दस्य वाचन्तुर्विश्व ॥ यद्भूमेः कुरुते दि

तोद्धरभिपराद्वानि क्रांतं निर्बाह्या मि। इति मं श्रेण कुशद्वार्मुक्षिना भृत्यादिगणन्या पि चान्निः कास्याऽद्वं
 श्रेयो य सागम्मदेवागोमस्त्रियादिट्टमस्तप्रभृमेतिरेवानानीया। स्योनाशुथिविभवान् क्षिरानि वेशानी। यः
 छानः श्राम्मसप्रथा: ॥२॥ वारुद्यापर्वतानां विद्विभिर्षुथिविप्रया भृमिं प्रबलतिमन्हान्निर्विमाद्विनि।
 इतिशुभ्यां भृमिमभिमंश्य। इद्देवतिशुनिमित्तान्निलिगस्यादिगच्छति। मध्येतात्वस्यतिश्चान्मात्वाप्राप्नेत
 शायवः। इतिद्वारासहिताप्रपत्तुये: शुद्धोद केनग्रोश्यकुद्धिकादिभिर्भृमिं संख्याप्रवनिष्ठनायां भृमो
 प्राची साधनं द्वत्वागर्द्दभृमो चतुर्द्धभृ। आत्वाकुमारस्तरणआवन्मानुगतासद्। आत्वाप्रिष्ठतः कुंभा
 आदध्रः कल्पुरीरथत्। इतिकुंभानद्यक्षितानि भृष्टान्संस्थाप्य। क्रतेन स्फुर्यावधिरोद्वं गोग्रोवि
 राजन्नयसेधं त्रृत्वा। इतिचतुर्द्धस्तंभारोपणं कुर्यात्। द्वोद्वोस्तंभावारोप्याभिमंश्येत्। त्रैस्त्रेतश्च

त्रं च पूर्वगुणे अभिरक्षतु ॥ यत्तद्य दक्षिणां श्रद्धक्षिणो गुणे अभिरक्षतु । इष्टश्वोऽर्जुनश्चापरे गुणे अभिरक्षतु । मित्रश्ववस्त्रात्मा ते गुणे अभिरक्षतु । धर्मस्तो गुणागतश्चात्मेन्द्रपः । उत्तरतप्तकम्लपं संस्थाप्य । उधियमाणाद्य रथाप्मानो मापद्विद्वान् यज्ञविद्वान् श्रकार । अन्हस्य देनः हृतमस्तिषापं गात्रियापदेनः हृतमस्तिषापं सर्वस्मान्मोदतो मुन्चत स्मात् । इति तत्र गुणापि लोकाशयेत मदादि कंख नित्वा द्विरीकुर्यात् । उद्दस्य गुदावस्तमं तो वस्त्रियनस्तानहं समनसः प्रपद्य । इति देवतापस्थानं कुर्यात् ॥ अथ महत्कालपविसभागकुर्वन्तु रस्त्रगुणं दितेवा ॥ कुरुते च तप्रदृश्यते द्रव्यम् । यत्राग्निस्थाप्य तेतत्र प्राचीः । इदकुसंस्थाडीचीः प्राकुसंस्थाप्ति स्त्रोलेखतात्मित्यत्वेत्याद्यग्निप्रतिद्वापनघ्निमुख्यां तेचरः अपयित्वा भिघार्यां यज्ञरत्नाद्याभिघार्यां वदानधर्मणावदाय । अन्तर्भुताद्वात्मसत्ताग्रान्त्रूदो म्यग्निं प्रथिग्यामप्रत्यग्नित्ये ॥ तयानंतं काममद-

जथामिप्रज्ञापतिर्यन्तरथमोऽनुगायाभिमग्नीस्वाद्वा॥ प्रज्ञापतयेन्येऽदं पुनरन्तराय अनपतेन्नस्यनो
 थेष्यनमीवस्यभुविष्णः। प्रप्रदातारंतारिष्टुर्जन्मोऽधेष्ट्रिष्टुपदेचतुष्पदेस्वाद्वा॥ अनपतयेऽदं अग्निश्चाः
 उपस्माकुंचीराः संतुमापरासेविष्वेधनंस्वाद्वा॥ अग्नये भूमिर्भूमिमगान्मातामातरमस्यगात् भूयासम
 पुत्रेः पश्चुभिर्योनोऽद्विष्टसमिद्यताः स्वाद्वा॥ अग्नये वास्तोष्यतेप्रतिज्ञानीस्वस्मान्त्वाचेष्ठो अनमीवाभवा
 नः॥ यत्वेमदेप्रतितंनोऽनुष्टुपदेनांचतुष्पदेस्वाद्वा॥ वास्तोष्यतयेऽदं वास्तोष्यतेनाग्मयान् एत्
 सद्वतेसक्षीमिष्टुरण्वग्यागातुमत्या॥ आवः क्षेमुतयोगेवरनोग्युयंपातः स्वज्ञिभिः सदानः स्वाद्वा वास्तो
 ष्यतयेऽदं वास्तोष्यतेप्रतग्नोन्निष्टिगच्छस्कानोग्नेभिर्भिर्देहाः॥ अन्नराशस्तेसख्येस्यामपितेवपुत्रा
 न्यतिनोऽनुष्टुपस्वस्वा वास्तोष्यत अमीव द्वावास्तोष्यतेविश्वासुप्त्वा विश्वनः स्वा

वास्तोष्यतये ॥ वास्तोष्यते ऋक्या स्थूलां मन्त्रं सोम्यानां । तस्योभेजापुराशब्दतीनामिंद्रो मुनीनां सरवास्ता ॥ वा
स्तोष्यतये ॥ शिवंशिवं ॥ अथ परत्यक्षर्णणविश्वतंततमवदाय स्थूष्य निष्ठादिदेवताभ्योग्रहेभ्यश्च
हुत्याक्षिश्वतंत्रुद्यात् ॥ वास्तोष्यते ऋक्या स्थूलां मन्त्रं सोम्यानां । तस्योभेजापुरां द्वाशब्दतीनामिंद्रो मुनीनां
सरवाप्यादा ॥ वास्तोष्यतये ॥ अनेनापि नुरुद्यात् ॥ ब्रह्मज्ञानमिति च हुत्यापुनरपि वास्तोष्यतिपञ्चमंत्रं त्रैम
क्षयतयुक्तवित्वं च केन जुहुद्यात् ॥ वित्वभावेपुगीपत्तेवोनुद्यात् ॥ उत्थान्नदिरण्यरेतआदिदेवतानां
विचेष्टतो होममंत्राभ्युपदेशान्सामान्यतः प्रज्ञापतिदेवतव्याहृतिमंत्रं पूर्वकनामंमंत्रेण दोमः कर्तव्यः ॥
अष्टादिशति संख्यादा अस्त्रावशेषो वाआद्यमक्षरार्थायुक्तात्मक्षयवहोमविनियोगः ॥ अङ्गभूर्भुवः स्वः
दिरण्यरेतसेस्ता ॥ प्रज्ञापतयेद्विरण्यरेतसेऽप्यवंभूर्भुवः स्वः गत्वान्यायः स्ता ॥ प्रपर्जन्योगेऽप्यवसरे

भ्योपिजुद्गुयात् । जयंतायेदं कुलिग्रामुधायः सूर्यायासस्याभृशाय । आकाशाय वायवे पूर्णे वितथा
याग्रदृक्षनाया । पितृपतयेगधर्वाय । भूगरज्ञाय यमाय पितृगणाधीशाय दीवारकाय सुग्री
वाय पुष्पदत्ताय वरुणाय असुराय शोध्याय पापायरोगाय ॥ उत्तरदृशे मुख्याय भस्त्राय मोमा
यः सर्वायि द्वित्ये अद्वित्ये आपाय सविन्नाय जयायरुद्राय अर्थाणि सविन्ने विचर्षते । विवृथाये
धिषाय मिन्नाय राज्ञय द्वृष्टिं एव द्विधराय भाववन्नाय ब्रह्मणे चरक्यादीनां द्वादीनां स्कंदादीना
मपिजुद्गुयात् । घर्तेनापियथाद्विद्वैरोमः कर्त्तव्यः । अथाद्वित्याद्विनयग्रदेभ्यः साधिप्रत्यधिरेवेभ्यावना
यकाद्विषं चक्षुषाकेभ्यं द्वादि । लोकपालेभ्य वरुणदेवताभ्य असमिदात्म्यचरतिन्द्रयवत्रीद्विभिर्यथा
संभवद्वृत्वा ॥ यदस्य कर्मण इति स्तिष्ठतं द्रुत्यामस्मिध्म संनदनं चाग्ने प्रदृश्य जयादीनुत्यागा

यश्चिन्नादुतीश्चहृत्वादद्वागर्हीनेनात्मेनकूलवस्त्रसद्विनेनपूर्णाद्विनिःउच्चन्यज्ञमानान्वारध्यः।मृधो
नंदिवः।सप्ततेऽपग्रे।पूर्णाद्विः।एनस्त्वादित्या·पूर्णाद्वितमुत्तमाजुहोतिदेवागातुविद्विष्टिपूर्णाद्विः
नुद्यात्।यज्ञरंपरिषिद्यपूर्णपात्राशूसनंशत्वात्रक्षमणपूर्णपात्रंदद्यात्।दक्षिणांच।वास्तुदेवताभ्या
कोक्षपालेभ्यश्चबलिंदद्याते।द्विरण्यरेतसेयंघतान्नविनिर्मःपर्जन्याय।एवंसर्वभ्योपिबलिंप्रत्ये
कंदद्यात्॥त्रस्मणेयंविनिर्मः।ततःसर्वभ्यश्चादिभ्योद्विरण्यबलिंदद्यात्।काणोषुचरस्यादीनां
द्यात्।पुरुदस्कंशादिभ्योपिबलिंदद्यात्।सामर्थ्येसतिनदागवास्तुक्षबलीन्दद्यात्।नोन्येनापतंदलव
द्यात्।ततोन्याष्टुप्यपूजनंशत्वायांतुदेवगणाःसर्वेष्वज्ञामादायमामिकां॥उष्टकामपदानाथेषुन
गणसनायचितिविसरज्जेत।ततःआचायादिन्नामणाःयज्ञमानमभिषिंचेयः।शांतिवरुपास्तोदक्षः

पंचपद्मवेः स परिवारं युज्जमानं । स मुद्रयेषाः आपोदैरण्यपाचमानवस्तुमंत्रेः सुरास्त्रामभिषिंचन्तुत्या
द्विभिरभिषिंचेयुः । सर्वोषधिषुण्यगंधन्तर्केनाभिषिक्तायज्ञमानः धोतवस्त्राणिध्रत्वाप्रवंशतवासास्या
चार्यायद्द्यात् ॥ आचार्येयिज्ञमानायतिकुरुत्वामहत्विभृत्याशुद्धत्वामेतिलक्षाद्वरक्षांनिधाया
थाचार्यष्ट्रिमुखाद्विभ्योक्त्विग्रह्यश्वदस्तिणांयथोक्तंद्यात् ॥ ततोमंडत्मथ्येन्द्रलक्ष्मानेसरुपांदिग्या
भरलाभ्यवितांप्रमदारप्राधारांद्वौ अद्वायगंधादिभिः पूजयेत् । तत्र जर्केनाप्रवंशद्युरुषायितानत्र
चतुर्मुखायप्रज्ञायनमः द्रुतिंगंधादिभिः संपूज्यनेवेद्यदत्वाप्रणाम्यपूर्खमस्त्रिविसर्जेत् ॥ वास्तुपु
रुषनमस्तुभृत्याभिरनप्रेभां ॥ मद्भृत्यनधान्त्यादिसम्बन्धं करसंवैदिति । पुनः अद्वलणः सद्पूर्व
यस्त्रिपुण्याशूलाचयित्वाशिवंशिरमिति ब्रह्मात् । कक्षीगद्वात्वावास्तुमद्वक्षिग्विंताकाशपद

प्रदक्षिणक्रमेण सूत्रमार्गेण तोयधारां कारयेन। तेन मार्गेण गृहारं भंकुर्यात्॥ गृह प्रवेर्णतु पुण्याद्वा
याच्च विन्वाय एष कलशां निधाय यवगोऽस्मधान्यनीवारकं गृष्यामाकृष्णकृष्णान्यान्निरुपयिता
। शांनशांतिं पृथितागृह प्रवेर्णां गनां दीमुखं विधाय उम्बुदे वतायै ज्ञां शूल्वावेष्व देव वत्तिहृणादिकं शूल्वा
स्वेषु वंधुभिः सद्भंजीते॥ ॥ अजीजनदिति० तोतन्त्रूतावभूत्वात्पर्वत्तिहृणाप्तिहृणाव
वानभास्यद्वान्तुमे॥ युव्रान्देहिधनं हैटिसर्वान्कामांश्चैत्तिहृणमे॥ ॥ विश्वप्रकाशेवास्तु गृह प्रवेर्णाप्तज्ञावि
धिः॥ समाप्तः॥ अथ तत्त्वागवास्तु कृमणिमस्युपराणोऽन्नेयोगः॥ आदोभूमित्तिहृणं॥ अवेतामधुरा
ब्राह्मणस्य। रक्ताकृष्णायाश्वियस्य। पीताकृष्णायावैश्यस्य। शुष्माकृष्णायाकृष्णाभृद्वस्य। भूमिः प्र
गृहस्ता॥ तत्र द्वाकुन्तकृष्णानिविन्वारयेत॥ भूमेऽपरणिमात्रगतेनोमयोष्ठितेचतुर्द्विष्टुवान्दिग्न्वा॥

यघृतपूर्णशारावचतुष्टयंवन्होप्रक्षिपेत् ॥ तत्रपूर्वद्विकुप्रवृत्तयाश्रित्वयाश्रास्त्रणस्य । दृष्टिशादिकुप्रवृ
 त्तयाश्रित्वयाश्रास्त्रियस्य । पञ्चमद्विकुप्रवृत्तयाश्रित्वयावैवृत्यस्य । उत्तरकुप्रवृत्तयाश्रूदस्य । अभानित्तः
 श्वयेत् । फालकुप्रवृत्तयाभूमोवत्तेषुवीज्ञेषुविसमाद्वारावेष्वन्यतमापयपन्नेरुत्तममध्यमामध्यमभा
 वेनश्रुध्यांतसिज्ञानीयात् ॥ एवंतात्त्वात्तगादिकरणार्थमियंभूमिप्रितिपनमापरिग्रह्यप्रशस्तेश्विनेम
 वस्त्रंदेमगम्भेमा । यफलसमन्वितंतुत्तमपूर्णंघटनिधीयमेस्तुर्कुर्विकांशोभितांशोस्तुवनांसागरवेशिः
 तांभूमिंध्यात्वागंधादिभिरभ्यच्यंद्रादिर्द्विकुपालसूर्योदिनवग्रद्वनागायश्वादिदेवतापूर्जांविधायदिश्व
 मापयभक्तवृक्षित्वास्त्रमित्याचनमंत्राद्वावसंक्षयमंत्रयज्ञाप्रतडातयत्तसंद्विताध्यायंउपीत्वा आचार्यग
 सदृश्यज्ञमानः सूत्रधारश्वकुपास्तरणित्राग्रीत । रात्रिशोषेच्चत्तेस्वनदर्शनंश्रुभाश्रुभक्तेतात्पारंभंकु
 श्वात् ।

ततोवासुकरणार्थं द्वितीयपरिमितं च तु शृणु परिमितं च तु रसमंडलं कारोपणवृहिर्वर्णिदानयोग्यं द्वर्षणोऽसंनिभं
ध्यानं निर्माणवाग्तुदिनेतत्र ज्ञेयस्त्रियस्त्रियधरादेवी स शेषवनसागरां व्यात्माबास्यगं ध्याए
भिरभ्यन्वयं द्वादिक्षाक्षात्कामाग्न्यात्मादेवज्ञाः संपूर्ण्यमाषभक्तवदिपूर्ववद्व्यागुरस्तुकाम्तादिदोषग्नि
तेकालेवेषारवभावशक्तिकफाल्गुनमात्रगान्यनमेमासिमतांतरे आवाहपिअप्तिनीरोहिणीमृक्षान्नरत्वय
थ्रयमग्निः स्वातीहस्तानुराधाधिग्निशान्यतमनक्षत्रेचंद्रव्यथद्वानेश्वरान्यतमवारेशुकूपेश्ववन्यव्याघा
तश्चगं द्वातिगं दृष्टिग्निः वेद्यतिग्निपातयन्त्रितान्यतमयोगेष्वेनमैत्रिग्निराज्ञगंधर्वाभिजितर्गद्विणमा
हेद्यान्यतममुद्दर्त्येष्वारिक्ताद्यत्यन्तिथोभद्रार्धपदरविदीनेयज्ञमानचंद्रतारानुद्वलभादिनेशुभग्नदनीरि
दितेमिद्युर्द्वग्नेवास्तकमंकुर्यात् ॥ वास्तकादिनेयज्ञमानचंद्रसर्वोषधिजातेन लोतावोत्तराः सुप्रसाति

तथा द्वाणिः पूर्वाभि मुख उष विश्य कुशति लय वज्र लान्या दाया मुकुमा सेप खेति थो अमुकुरा शो गविः सर्वपा
 पक्षय पूर्वक शिवं द्वारा धाम ग्रामिका मोदा मनुसंस्कारं कुश्चान शितव्य पुष्करिणी भावित्ति लविंदु समसंख्यवपे
 इतावश्चिन्नम्य गामः पुष्करिणी वास्तु कुमां हृकरिष्ये ॥ तदा द्वे शुद्ध्यर्थं शांत्यर्थं मध्युद्यायां वद्वास्त्रणेऽस
 द्वस्य स्तिपुण्याद्वास्त्रनं करिष्ये । कुमशाद्वयं निधाय पूर्वोक्तवत् पुण्यादं कुर्यात् ॥ विप्रेभ्यादृक्षिणां दद्यात् ॥ ग
 णपतिरुगारस द्वितीयो द्वामात् पूजनं कुर्यात् ॥ गोरीपद्रा उच्चोमेधासाविद्वीवित्तयास्तया ॥ देवसे
 नास्वधास्वादा मात् रोक्मातरः ॥ दृष्टिः पुष्टिः स्तथातुष्टिरात्मदेवतया सदृश्यर्थं च पूजयित्वा वर्मोः पवित्र
 मसमानिवर्मोः धारं कुर्यात् ॥ सह्याकामं कक्षः इति ॥ मात्रकापूजा ॥ ॥ तनो द्युपुणिणी वास्तु निमित्तकाम्युद्य
 कश्याद्वकरिण्याद्युद्यिकं द्विरण्येन वृत्ता एम्योद्वास्त्रणोऽयोद्यात् ॥ अथ आचार्यवाग्नं ॥ ततोऽक्ष

णवं न मेनत्वं मर्त्ताता रन् न न वस्वं परिधा योष वेश्यां धारिभि रभ्यर्च्यवर्ण संभृति मादाय अश्वपुष्टि गिणी
वास्तु कर्मणी आकाशनविधानास कल्पगुरुकर्मकर्तुमेभिर्द्वयं कर्मद्वयं उभरण्यज्ञसूत्रके युग्कर्मकांगुत्तीय
पवित्रकर्मपुष्टिं दनतां वृल्लवासोभिरमुक्तगोन्नममुक्तग्नां ग्रामणमाचार्यत्वं न त्वा मद्वृण्णे । द्रतोस्मी
ति प्रतिवचनं । ततः आचार्यं गम्याक्तविधिनाम भ्युपंक्तिं गर्वेत । पूर्वात्तिवत् । अथाचार्ये पूर्वाक्तिसुलभि
तभूमाद्युपविश्य प्राचीसाधनं दूतापर्चग व्येन पूर्वाक्तिरीत्याभूमिमहूलस्तानं कुर्द्वचसिंचेत । ततो मंडुकोण
चतुष्प्रयोरुशानकोणाद्वारभ्यविनां तुते तत्त्वेनागात्माकपात्तानुकामगाः । अस्याचार्याणां ज्ञाति भाष्यर्वक्तरा
सदैतिपदिं त्वारवादिरकीलकृचतुष्प्रयनिरवनेत । ततः कीलकृचतुष्प्रयां तर्गुमग्निभ्यो भ्युपथसंपर्योयेचा
न्येतन्मासमा स्मृताः । तेभ्यो वात्तिप्रयष्ठमिष्यन्यमोदनमुत्तममिति बति चतुष्प्रयं पात्रभक्तं द्वयात । ततकी

लक्ष्मीनारेप्रथमं प्रागायत्रादशरेष्यास्ततु दग्धायत्रादशरेष्याः कूनकराला कृष्णाकृष्णात् ॥ तत्र ग्रन्थः ॥ अं
 शांतासि । यशो वरण्यसि । कांतासि । विश्वास्मासि । प्राणसद्वितासि । प्राच्यसि । मूमनाअसि । नेत्रासि । सुभद्रासि
 । सुरथासि । उत्तिप्रागायत्रादश ॥ ३६ द्विरण्यासि । सुर्वतासि । कृष्णीतांसविभूनिरसि । विमलासि । प्रियासि ॥
 पद्मोसि । काल्मासि । विश्वोक्तासि । उत्तासि ॥ उत्तिदशोदगायत्राः कृथ्यर्णन ॥ ततः सूत्रदारकैणताः मूसमाः शू
 ताविद्युतकेरकाङ्गीतिष्ठानिमम्यकृनिमाय ॥ ॥ मंडलपथिमेग्निमेवलंयोनिचकंद्रतपरिमाणं कुंडु
 यात । तत्र द्वित्रिचतुरं गुल्मो द्विता ॥ द्वित्रचतुरं गुल्मविस्तारास्तिम्बो मेवद्वाः कार्याः ॥ योनिम्लद्वाद्यां गुल्माय
 ताषु दुर्गुल्मविस्ताराकूमेषु न्नतम् व्यां गुल्मात्रो द्वितप्रांतागज्ञो द्वसद्वरीमधिद्वाद्यदत्तु व्यमेवद्वा
 यातपरिधायां ॥ ततः कुञ्जत्रयमाद्यायपरिमूद्यगोमयोदकाभ्यामुपलिष्टकुडेसिकतास्तीर्यउद्दिष्ट्योः

धृत्याभुद्यकांस्य पात्र गुमग्निं कुरेनिद्यादोभूर्भविसुवरेमिति। सम्यगग्निरक्षांकुर्यात्॥३५॥ काषा
द्विभिः। अथ मंटल समीयं गत्वा मंटलवस्त्रमास्तीयं तं उत्थान्प्रसार्यति त्वेरेकात्मतियद्वनितेदुपरिच्छ
यित्वा पंचन्तत्वारिंशत् कोष्ठकानियथाभ चंति। तथाकुर्याति। द्वेशानकोष्ठादारभ्यप्रादक्षिण्येनग्निवि
प्रभृतिनग्निविप्रभृतियंचन्तत्वारिंशद्वताः॥३६॥ सुवर्णप्रतिमासुद्वित्यत्वाम्लाष्पाः। तत्रक्रमः। निर्वी
पज्ञन्यकञ्चन्यंतं कुर्तिशायुधः। सर्व्यः सन्याभउत्तम्भदाकाशोवायुरेवत्त्वा॥ पृष्ठाचवितथश्चेवत्त्वेवत्त्वेवत्त्वे
दृक्षतः। यमः स्तद्वृज्जगंधवोभुंगराजोमग्रस्तथा। पितृद्वैवारिकोत्तद्वस्त्रीवः पुण्यदंतकः। वरुणश्चासुरः
कुरोषः पयोरोगम्भयेवत्त्वा। अहिमुख्यश्चभृत्यारः सोमः सर्वादितिर्द्वितिः। द्वेशानादिकोष्ठादारभ्यम
दुलोक्त्वाग्रक्रमः। द्वेशानकोष्ठोप्रथमेंशिर्वीएकपदः। तद्वक्षणपदेतद्ध्यः परेजयंतोद्विषदः। दक्षिणप

देतदधः पदेचकुलिशायुर्घोट्टिपदः। तदूक्षिणोभाकाशएकपदः। तदूक्षिणोतदधश्वसन्योट्टिपदः। तदू
 क्षिणोतदधः मशोट्टिपदः। तदूक्षिणोभाकाशएकपदः। तदूक्षिणवर्णेणकोष्ठेवायुरेकपदः। उतिष्ठर्वंस्त्रिनिलं
 कोणकपदेष्टोपंचट्टिपदः। पुनरप्येकपदेष्टोप्तो एवं प्राच्यां ह एवं चतुर्दश्मा। दृक्षिणपंक्तेवायोः पञ्चातप
 देष्टपाणकपदः। तत्पञ्चात्यदेतदुत्तराधः पदेवितथोट्टिपदः। एवं ग्रहक्षतपितपतिः। गंधवेदीभंगाराजं
 कः एतेट्टिपदः॥५॥ तत्पञ्चात्यदेष्टपाणकपदः। तत्परतः कोणकोष्ठेपितपाणपकपदः। इत्येष्टोदृक्षिणपंक्तो
 दापञ्चितमपंक्तोपितपाणोत्तरापदेष्टोवापिकएकपदः। तदुत्तरपदेतत्पर्वाधः पदेचकुलीवः पुष्पदंतः वर-
 णा अपासरुभोवः॥६॥ ट्टिपदः। तदुत्तरपापएकपदः। तदुत्तरकोणोरोगणकपदः। उतिष्ठित्रिसेत्रिशिरा॥७॥ एवमु-
 दकुपंक्तेगोगपदात्पर्वेष्टअद्विरेकपदा। इत्युत्तरक्यंक्तो॥। उतिष्ठित्रिप्यादितोद्वितिपर्यंतेनद्वादशेकप

दार्शनिकृपदात्मेवनीयाः। ३२। एतकोणाधः कोणचतुष्येषु। आपवत्ससविताविवृधेषारज्ञयक्षमा
णः। एक्यद्वाः। तदधः कोणेचतुष्येआपः सावित्रविजयरद्वाः कोणेषुसंस्थिताः। एक्षेष्वगः॥ अर्थः
माच्चविक्षांश्चमित्रः पृथ्वीधराः ३२। क्रमात्। पूर्वतोदक्षयित्वाश्चत्वारमन्धिपदेष्वगः॥ मध्येनवपदे
ब्रह्माचेष्वेवास्त्रयोद्दश। ३३। ४५। पूजासमयेत्क्रमः। प्रागायंतः कोणगात्रपरितोद्भ्रमणःस्थिताः॥
अर्थमासविताचेष्वविवस्वानविवृधाधिषः। मित्रोथगजयदक्षाचत्थापृथ्वीधरः क्रमात्॥ आपववृस्त्रोस्त्रमः
पञ्चचत्वारिंशत्तरोन्नमाः। ४६। तात्वेष्वमठाननामानिद्वलणामद्वितान्वज्जेत्॥ अस्यार्थः। मध्येनवपदात्पूर्वप
दक्षयेअर्थमातदक्षिणामध्यकोणपदेसविता। नवपदादक्षिणपदक्षयेविवस्वान। तत्पूर्वादनः कोण
पदेविवृधाधिषः। द्वर्मणः पञ्चमपदक्षयमित्रः। तदुन्नरमध्यकोणनंपदेनाज्ञयक्षमाः। तदुन्नरपद

न ये एष श्वीधरः। तत्त्वं र्वकोलांतः परे आपवत्सः। एवं चतारः स्त्रियस्त्रवारण्कपदाः। मध्यनवपरेषु ब्रह्मा॥
 एकादशीयदाद्वाहः कोणचतुष्टयं धमात्यावग्नं वृत्तकर्मणं चतुष्टयं स्थापयेत्। बट्ठिः कलशं चतुष्टयसमी
 पे ईशान्यादिकोणाणुं च ग्रन्थीचविदारीच्च पूतनां पापराक्षसीपूजयेत्। उंडुयमवरणमामाः। पूर्वादिश्वार
 देवताः। स्फंदोर्यमाङ्गभक्त्यपित्तिपिष्ठश्वदेवताः। पूर्वस्याद्वारिउंडस्फंदोदक्षिणस्यायमायमणाः। पश्चि
 मेवरणाङ्गभक्तो। उज्जरेसोमायित्तिपिष्ठो। पूजयेत्। ततो बट्ठिः पूर्वादिश्वसायभजत्वर्तिर्देयः। तत्र मंत्रः
 भूतानि। द्वसायापि क्षेत्रेनिष्प्रांतिकृत्वन्॥ नेण इन्द्रं तु बद्धिं सर्वद्योर्ज्ञगृण्डाम्यहूं पुनः। तताव्याहृतीरत्का
 तनं हृदत्तमाम्नाचतुर्थ्यं तेन मांतेन प्रत्येकं पूजनीयाः। तथा। ॐ भूमुचः सुवः त्रिविनुद्गाग उद्गहति
 ष्ट्रियाचाम्यस्थापयित्वा एतानिषायादानि उंगित्रिविनेन मः। युच्याणि। ॐ ग्रीविनेन मः त्रिः संपूज्य

एत निवल्लगं धृष्टुष्य धृष्टीपने वेष्टां द्युलगानिग्राविनेनमः। ईशानकोणादिरेवता: प्रजयेत्॥
एवमन्या नपि पर्जन्यन्न यंता इनपि प्रजयेत्। आपस्तथैव माविवोजयोरद्भुत्रः प्रदक्षिणमिति मूलवाक्ये
आपश्च अकारंतः वसुगायमध्ये पतितः। स एवो ब्रह्म न तु तत्त्वाद्यावीदूलंतः। अर्यममाविवरद्युगि
ण सादृचर्यात्। शार्यो ऋत्वस्तथा सोमो ध्वन्तश्चेवानित्वानस्तो। प्रत्यूषश्चेष्टभासश्च वसवोष्टो च नाम
भिरितिवस्त्रकक्थनात्। न तु यस्त्वावकोपिदूलंतो ब्रह्म वचनांतः पठनाभावात्। ततो मंडुलपश्चिव
मेकुंदपूर्वोज्जरेधान्यराग्निग्रिहितकरुञ्जलपूर्णबहिर्देश्यक्षतविभूषितं वस्त्रमांतः। क्षिप्य पंचगुलं मु
खस्त्रपंचं पक्षुवंश्यवानामुपरिगुप्तयेत्। आग्निग्रकलशं महि। पुनरुज्जानिवर्तस्य॥ सानः सहस्रं। इति

सदापयित्वा । रमं मेवरणं तत्त्वायामि द्वितीयस्त्रणमभिमंच्य । गंगाद्वाः सरिताः सर्वोः सरांसि च न दाह
 दाः ॥ उरायां तु यज्ञमानस्य द्वितीयकारकाः द्वितीयनिन्य सेत् । सप्तमान्तिकामवैष्णवीश्वक्षिप्तेत् ॥
 अनेनैव व्रं व्रेण मंडल पृथ्वीनान् : कलशां तरं वर्धनी सद्वितीयस्त्राप्य येत् । ततः कुंडपथि मोज्जातो ग्रहवे द्यां
 न व प्रद्वान् साधिप्रत्यधिदेवान् सन्दोक्षपात्रा भ्रव ग्रहमर्यो करीत्यासम्भाष्य घोउ शोभ्वागि । गणो ग्रादुर्गा
 इष्टपूजन येत् ॥ एतदीशानकोणेवारण कलशं सम्भाष्य पूजयेत् ॥ अथ यात्मा त्वौ बालः मंव्रेण गंथपत्य पूज्या
 हतादिः ॥ शुक्रवस्त्रयुगं द्वाध्युपर्दीपकलः सदृशं अपूर्वेभूरितेवे द्यं द्याः सदूसमपर्येत् ॥ तां द्वृ
 द्यानि एतां वैभ्यो द्वृद्यं भ्य अथ पृथक् पृथक् ॥ द्व्यापुष्पान्नलिं कर्ता प्रार्थये द्वास्तपूर्वनेम स्त्रिमुखायामि
 रत्प्रभाः । मद्वृद्यं धनधान्यादिसंग्रहं कुरु सर्वदाति । द्वितीयस्त्रात्मतो द्वाध्यादिक्षणामर्चकायन् ॥

एवं एः कुरुते सम्यक् वा स्तु पूजां प्रयत्नतः। आरोग्यं पुनरपोक्त्रादिधनं धान्यं तु भेदं गः। अथ वास्तु मंडपस्थ
वाग्द्रस्य वास्तुणारोपणं कुर्यात्। तत्र क्रमः। आपस्तु द्वः। यद्यमेः क्रामिति मंत्रेण दर्भद्रवीमुखिनाभृता
शनि इति। गद्यद्रव्यवेदानास्तु त्वं वर्त्कुर्यात्। इत्येष्वद्युतिं देवानानीयस्योनाद्युषिर्वीतद्विश्वेति तु भ्यां
भृमिमभिमंत्यद्युतेनिमिज्ञेति द्रवीमहिताम्रपत्त्वेः शुभ्रो द्रकेन प्रोक्ष्य कुद्यात्कारिभिभृमिं
परिपृच्छ अवनिष्ट्यनायं भृमो प्राचीराथनं हेत्वावास्तु गृहमंडपभृमाचतुर्दश्मांकाकुमारस्तर
गद्यात्मिद्यस्तत्त्विभृषितानुकुमान्मस्तुष्यन्नतेनस्थृणाविति चतुर्दश्माद्युष्टो स्तुभावागेपयेत्। अ
भिमंत्रणं कुर्यात्। ब्रह्मचर्त्वक्षत्रं च पूर्वस्तुष्यन्नभिरक्षतु। यत्तद्यद्यक्षणाच्च दक्षिणामुष्णेऽभिमंत्र
क्षतु। इष्वद्वात्मक्षापरम्पूण। तिक्रम्य वर्णात्मोक्तरहुः धर्मस्तोरुणाराजश्रीस्तुपः। उत्तरता-

कंस्तु संखाष्य ॥ उप्थियमाणा इति तन्मरु पापि छान्वहि निष्काशयेत् ॥ इंद्रस्य ग्रहावक्तु मंतो वरुथिनः स्ता
 नहं समनसः प्रपद्य ॥ उति देव नोय रुदानं कुर्यात् । अपथं मंदुत्सात्य श्चिमं मागत्य कुंडैग्राय नवाग्निरुद्धाष्यते ते
 त्र प्रोच्चीसुदकुंसंस्थाष्य उत्यादिकृत्यादूरानीवाग्निं प्रति श्वाष्याग्निमिथ्मादृक्षिणो जरुरुजराधरोः मागुरु
 गंग्रेदभेरग्निं परिस्तूणात् । अग्ने रुजरतः दध्यन्ति रुदाल्यो प्रोक्षण पूर्णपात्रे ॥ इधमसुवाविति । यदृषा
 न्नाग्निप्रयुक्त्वा दृष्टिं र्हस्य स्तुत्य गुजानानि पात्राणि दृष्ट्वे धर्मविस्त्रस्य त्रिः प्रोद्य पूर्णपात्रमादायेष्ट
 दृष्ट्वत्तु ग्रहसमम् भृत्यो जरुणाग्निं दर्भेषु मादृयत्वाद्दर्भेः प्रष्ठाद्यज्ञमाणदक्षिणतोदर्भेषु ग्निपा
 द्यवर्गम् भृतिमादाया द्युकर्त्य पुष्करिणीवास्तुकामकर्मणीदृतादृतावेक्षणस्तु ग्रहस्तुकर्मकर्त्तुमे
 भिः दृष्ट्वनाश्वत्तु पुष्पतां दृत्वा ग्निभिरमुकुर्त्तो च मुकुर्त्तमोणं द्राघ्यणं द्रवस्तु न तामदृत्वणा । त्रे

ते तपीतुकोऽनग्नेः प्रदक्षिणां कारणित्वा मनेन मुपयेशयेत् । अथात्यसंस्कारं तृत्वाग्नेः पश्चाद्बृद्धि
विविः ग्राम्यस्त्रुम् ग्राम्यो निष्ठाप्य संस्कृत्यात्म्यस्यो जरतो निधाय परिधीन्यशिद्धाति स्फुरिष्टपश्चाद्यश्च
लातोर्णा द्वासंस्कृत्यात्म्यमभिष्टुत्तम्यमुज्जरतः उद्यमं स्थाय संप्राप्त ग्राम्यावितर्णे मध्यमं परिधिमुपस्थित्यपुरा
स्ताद्वृद्धिभाष्टारमस्त्रिधावद्धात्यनियमिष्टिव्यसमिधमेकामवात्रिष्टिपञ्चद्वारां धाति
प्रज्ञापत्यस्येष्टाद्वृद्धिः अथाद्वाराग्राम्यात्म्यमाद्वायो जरं परिधिमन्ववहृत्यप्रज्ञापत्येति द्वृ
स्तिष्ठाप्राचं मन्त्रः संततमाश्वारयति स्त्रुचाद्वृतीयमेंद्रमितिस्परिधिमन्ववहृत्यप्रागुद्वृद्वृ
स्तिष्ठाप्राचं मन्त्रः संततमाश्वारयति भ्रग्नयेष्टाद्वृद्वृत्यजरपूर्वं ग्राम्यस्ताद्वृत्यिति दक्षिण
हृयात् । अथचक्षेष्य आद्यभागो तु होति भ्रग्नयेष्टाद्वृद्वृत्यजरपूर्वं ग्राम्यस्ताद्वृत्यिति दक्षिण
हृयात् । अब्रांतरेयत्तमानेन तु रमाद्यग्रमिन
पूर्वदेशो ममं पूर्वणयथोपदेशं प्रथानाहृतीर्जुहृयात् ॥ अब्रांतरेयत्तमानेन तु रमाद्यग्रमिन

देवतं युद्धात् तद्ज्ञातं सोमं देवतं शिग्न्यादिभ्यः ५५ देवताभ्यो वास्तो ष्ठ्यतये आदित्यादिनवग्रहभ्यः अ
 न्यभ्यो देवभ्यश्च मम योन्मिति त्यागः कर्तव्यः । अत्र च रथयश्चित्वाभिघायेदिगुद्धास्याभिघार्था
 वदानधं मौणावदाय । अं असूताकुतिमसूतायां जुहोमीतिपूर्वजुहुयान् । पुनरवदाय अनपते ॥
 अरिष्टाः ३ भूमिसूमिमगात् ४ ध्रवास्तोष्ठ्यतेप्रति ५ वास्तोष्ठ्यतेश्चमया ध्रवास्तोष्ठ्यतेप्रतिरुणो ॥
 श्रमीवदावास्तोष्ठ्यतेऽथास्तोष्ठ्यतेऽक्षयास्तोष्ठ्यां सन्त्रसोम्यानां । तस्याभेत्तापुराद्वितीनामिद्रामुना
 नां सस्तागः ॥ ६ ज्ञानमिति ब्रह्मणेजुहुयात् । पुनरपि वास्तोष्ठ्यति ५ संत्रेष्वक्षयतात् विल्वपत्त
 केन प्रत्ये कुञ्जुहुयात् । अत्र शिग्न्यादिदेवतानां विशेषतोद्दोमसंत्रानुपदेशप्राप्तिदेव
 तया हृतिमंत्रपूर्वकनोमसंत्रेण होमः कर्तव्यः । अच्छार्विभृतिसंख्यावाग्रत्येव प्रसावस्तोवाअत्यम

धुश्च ईश्वरं कात्मकं यददो मोविनयोगः। अँ भूभूवः स्वः शिविनेदं० अँ भूभूयः स्वः पर्जा
न्यायस्वरूपं एवं सर्वं भ्योज्जुह्यात्। इत्यंताय बुद्धिशायुधाय ग्रन्थाय ग्रन्थाय आकाशाय
दायवे पूर्वे वित्तथाय ग्रन्थस्ताय यमाय गंधवाय भर्गराज्ञाय ग्रन्थाय पितृगणाय दोषा
प्रकाय सुग्रीवाय पुष्पदंताय बरुणाय असगाय गोष्य आपाय गोगाय अद्ये मुख्याय भलु
दाय सोमाय सर्पाय अटित्ये इत्ये आपाय मविवाय तत्याय रुद्राय अर्योमणे मविन्ने विवु
धाधिवाय मित्राय राजमहेमणे पृथ्वीधराय अपवत्साय ब्रह्मणे वरक्षयादीनं इद्रादिभ्यः
स्वं दादि भ्योपिज्जुह्यात् ततः आदृजिमातेन प्रज्ञे शंतपंयत अन्नवाविल्वपंचक दो मविल्वभा
केषु गीफलेवाद्वामः। शृतेनापि प्रत्येकं सर्वं याज्जुह्यात्॥ आटित्यादिनव्रद्धेभ्योज्जुह्यात्साधि

प्रत्यधिदेवेभ्यः। विनायकादिपञ्चभ्युं द्रादिद्राक्षोक्षालेभ्यः सवर्णेभ्यश्चहृत्वा। यदस्य कर्मण् ॥
तिस्थिस्तद्वत्तं द्रुत्वा समिधभिश्च संनदूनं चाग्ने प्रहृत्य चिन्नादिज्ञयादीनुत्वा अनात्मादिप्रायश्चिन्ना
द्रुतीश्चहृत्वा द्रादशग्रहीत्वा द्रुत्येन फल्कवस्त्रम् द्रुत्येन प्रृष्ठाद्रुतिम् तिष्ठन्त्युत्तमानान्वारभ्यः मूर्धानं दि-
वः सप्तन अग्ने पूष्टार्दार्चिः पुनस्त्वादित्या पूष्टाद्रुतिम् तमांजुहोतीति पृष्ठाद्रुतिं देवागातु विद्वति
चक्रहृत्यात्। ततः उत्तरेष्वरिष्य सदसीत्यादिपृष्ठापा न्नोद्वासनं च लाल्लाणपृष्ठापा त्रिद्वयात् अस्ति
मुष्टिः। किंचित्क्षत्वादिपृष्ठकर्तुं। (पुष्टकलान्त्येव चत्वारिष्ठापात्रं तदुच्यते) अग्निं संपृश्य मूर्धेणा ग्निनो
भास्त्रानो यं-श्चायुषं ज्ञमद्गेनरिति सर्वाणां न्नादेष्वरसां कर्यन्ति॥ ततो वास्त्रदेवताभ्यः प्रत्येकवति
द्वयात्। अंशिताख्यनेयं एतां नवालिनेमः॥॥। पर्वत्यायायायं शांत्यलघुत्तान्वालिनः॥ जयंतायायं पी

तथांजपिष्ठन्वति॑ ३। कुलिगायुधायायं चरन्विष्टक् कुलिगावति॑ ४। सूर्यो यायं द्युमनकृवितानवति॑
५॥ मस्या यायं द्युताक्षर्गाभ्युमनवति॑ ०६। भृगायायं यमष्वनवति॑ ७। उराकारायुद्धासुलीवति॑ ८। वाय
वेसनवति॑ ९। पूर्णमेत्यान्ववति॑ १०। विनथायचरणकोदनवति॑ ११। गृहक्षतायमस्वनवति॑ १२। यमायपि
क्रित्वैदनवति॑ १३। गंधवर्वयकं दोदनवति॑ १४। भृंगराजायमाषमुद्गवति॑ १५। मृगाययावकानवति॑ १६.
यित्तभ्यः कुसरनवति॑ १७। द्वोवारिकायदंतकाश्चरुमपिष्ठवति॑ १८। सुग्रीवायपृष्ठान्ववति॑ १९। पुष्परंभा
यथायसं २०। वरुणायपिष्ठ २१। असुगायमनवणयायसव २२। शोपायघ्रतोदनं २३। यापायपिष्ठगो
धाव २४। गोगायघ्रतल्लक्ष्मवति॑ २५। अद्येपुष्पव २६। मृग्यायानवति॑ २७। भृष्टायमुद्गोदनवति॑ २८
मोमायघ्रतपायसं २९। सर्पायपायसव ३०। अद्वितये गोभूमसोदान्विका भृष्टितये पूरिकावति॑ ३१

भाषायक्षीरवति ३३। सावित्रायन्तर्कुसमारिचकुणोदनवति ३४। जयाय घृतचंदनव ३५। सद्ग्राय घृत
पायसं ३६। अर्यमण्डिर्करायायसं ३७। सवित्रेगुडप्रूपकंब ३८। विवस्वतेरक्तचंदन ३९। विवृधाधिपाय
घृतदग्नितास्तोदनव ४०। मित्राय घृतोदनं ४१। राज्ञयद्विमणोआमयकमाषवति ४२। पृथ्वीधरायमाष
वति ४३। आपवसायदध्यवति ४४। उच्चरूपाणोपचगव्यवतिलयुतहविश्वसविधमस्त्यवति ४५
वास्तुपुरुषायदध्योदनव ४६। ततः सर्वेभ्योहिरञ्जयवतिंदद्वात्। द्विरिवनेयंट्रिरञ्जयवतिर्नमः। द्रुत्यादिप्र
योगेणाद्येभ्योपिदद्वात्। व्रूपाणोउद्यपयस्विनीगोर्नमः। ततोमंडलाद्विरीशानकोलाचरक्षायमाषभक्त
दूषिः। द्रुत्पायसप्रकैसरवतिर्नमः। आग्नेयांविद्यार्थ्येअर्यमाषभक्तदूरद्राववतिर्नमः। नैज्ञत्यांपूतना
येदपि भक्तेरक्तचंदनदूरद्राव ॥। वायव्यापायरक्षस्येमाषानसेधवक्षीरव ॥। ततः पूर्वद्वारेसूर्योर्य

द्रायस्तं दायन्त्रक्षीरसेऽधव्यायमव् ॥ दृक्षिणे द्वारेयमायायोग्मो माषभज्जव् ॥ पञ्चिसेवसूणाय सुभः
कायमाधरक्तव्यनव् ॥ उज्जरेसोमायपिक्षिप्तायमाषभज्जव् ॥ अथाग्नेः परिश्वाटिकोक्तपालेभ्योः
माषभज्जव् ॥ उक्तद्व्यात्माभेद्विप्रभृतिभ्यः पायसवलिंद्यात् ॥ ततो यानुघप्रजनं द्रुतायां तु देवेति
विस्तज्जेत् ॥ भान्ना योद्योयज्ञमानमभिषिंचेयुः सपरिवारं रांतिकलगांडकेः सर्वेषिष्ये ॥ समुद्रयः
स्था आपाद्वैरण्यवावमानवासूणमंत्रेः सुगस्तामभिषिंचत्विक्तिभिषिक्तोन्नतनवस्त्राणि द्रुतानिल
कंद्रुत्वात्माद्वैरक्षां द्रुताआन्नार्याद्विभ्योद्विष्णां द्रुता ॥ मंद्रुमध्येन्द्रुष्टानेसुरुषां द्विव्यामरणभृषि
तां ग्रमद्वासुषां धरां देवीमाद्वयगं पादिभिः प्रज्ञयितात्मसर्वदेवमयं नरदेवमाद्वयस्तापयित्वास्वनाम्ना
तां ग्रमद्वासुषां धरां देवीमाद्वयगं पादिभिः प्रज्ञयितात्मसर्वदेवमयं नरदेवमाद्वयस्तापयित्वास्वनाम्ना
तां ग्रमद्वासुषां धरां देवीमाद्वयगं पादिभिः प्रज्ञयितात्मसर्वदेवमयं नरदेवमाद्वयस्तापयित्वास्वनाम्ना

तयर्थनीकं तस्मा सानीयतत्र स्थापयेत् । तं घटं ब्रह्मे नापूर्यते स्मिन्न च तु मुखं देवं प्रजेऽमानास्य पृथग्यिताप्त
 याम्यस्तमस्वेति विसर्जयेत् ॥ अथ आद्भुतोः सदृशं प्रिण्याद्वाच्यिता कर्करी गृहीता वास्तु मंडुक्ये ति
 त्विता काञ्छपदे प्रदक्षिणक्रमैषामांगणितो यथाराकारं येत् ॥ तेन मार्गेण सर्वतीर्थान्नलायगां दृ
 मधान्यनीयाग्रकं गृह्यामाकृष्णकोन्मकस सधान्यानिवापयेत् । ततस्तेन मार्गेण खातारंभं कुर्यात् ।
 ततो यज्ञमानाय उज्जराभिमुखो भृत्या आकाशापद हरतमात्रमध्यं तु रात्रं सनिर्मितं खातं द्वन्यात् । आचा
 रात्मवर्णो वृद्धातिक्याग्नित्वाग्रजतमयपूर्विहृष्टयेन रजते मयो ध्विकाशां दृतामद्मुपर्गक्षिपेत् ॥ तं तस्मा
 तं गामयोदर्का भ्यामुपात्म्य-चंद्रनेन विभूषयेत् । मध्ये शुक्रानि पुर्वाक्षतानि दद्यात् ॥ प्राञ्जन्यवेदान्वाये
 अतु मुखं देवं ध्यात्वात् यस्मं गत्वा द्विष्ठान्वेद द्विष्ठानात् कुभमानयेत् ॥ ततो यज्ञमानो

तानुभ्यामवनिंगत्वातेनकुंभेननमोवरुणायेतिमंचेषाघटमायत्यार्घद्धात्। नतः ककरीं प्रग्रस्थतंखातंजेने
नपृरयेत्। अं मितिस्मर्त्याशुकूपुष्पाणिक्षिपेत्। ततो ज्ञत्वायत्तपश्येत्। तत्र दृक्षिणायेतशुभांयामावेत्तंवि
परीतं। ग्रात्मियवादिर्बाज्ञः इत्रादिमन्त्रिकाभिअतंपृरयेत्। पंचरम्भं दृष्टो दृनंवनिक्षिपेत्। ततो यज्ञमानः
श्रिग्रन्यादीनदेवतान्मर्वनिपुष्पादिभिः संपृज्यनेवेष्टतांचृन्दादिदत्तापुष्पांजलिंदत्वा। यांतु देवगणाः सर्वपृ
तामादाय यात्तिकात्। उद्यकामप्रदानार्थेषु नगग मनायंच। द्विमध्यमितिदेवतागुरुन्विसर्जयेत्। पृव्य
ध्यतवासाप्रतिमाकरुणादिवस्त्रादिवात्राणिमर्वमाचार्योच्चद्धात्। पुनः कुशातिलज्ञकान्याद्वायअघ
रुनेतस्युक्तिरिणीवारत्तत्त्वमप्रतिष्ठार्थमिदमुत्तरंमग्निदेवनं एतामित्तम्ब्राह्मदृदेवतागाढ्यदृदेवामायुगं दृ
दृहस्पति दृपतंभमुक्तगात्रायामुक्तरामेणाआचार्योगदृक्षिणातुभ्यमदंमेप्रदर्दे। उत्तिंदृक्षिणाद्धात्।

स्वस्त्रान्तिप्रनियचनं। ततो ब्रह्मणो अन्या न्द्राल्लणां च देवज्ञानं शिवागरीतो ययेत्। ब्राह्मणान्मन्त्रपारं पठिता
 यज्ञमानाया दुर्वाद्दृश्यः। शिवं ते अस्तु॥ ॥ अज्ञीनननस्त्रीपुरस्तोत्रमान्यः। विश्ववृत्तावभृद्वासु विधिगत
 शुगं॥ ॥ इति विश्वप्रकाशो तदुगच्छ वास्तुपूजाविभिः॥ अथ वाटिकावनरामनुकथ्यते॥ यावद्वारोपणाय वृक्ष
 भाविष्यत्र कलरुत्तोरेणु समसंख्य वर्याविष्ठिन्मर्गादा मकामः। श्रीवथामप्राप्निकामो वाविष्ठमुलो कप्राप्निका
 मो च। अमानुषेऽचित्तन्दो कर्कार्तिपराध्यं पर्वतस्वर्गतीतानागतमात्रकर्षेत्कर्मभयवं गनरक्तारणकामो
 वापुत्रप्राप्निकामो वाच्चान दमारोपयिष्यते॥ प्राणानायम्यसंकर्मकुर्यात्॥ वनपात्रम् शिविष्ठज्ञनागरा:
 ज्ञानां शिवग्राहिष्ठज्ञनानं तर्गपूजाद्वामध्यपूर्ववक्तर्तव्यः। वास्तु गवातं शिवग्राह्येनोद्देवनाभिविच्च्यमद्वाव्याहु
 तिभिरवास्ववनयामदीन्यज्ञेते। ततां यंत्रमानः ॐ स्वध्यमेति पठितानमः ३०८ भवेनमः स्वायुधा

येति मं वा भ्यां दृक् मानी यम मारे पयेत् । यानं च तु गुरु धिक् गंभीरं कुर्यात् इति । ग्रीष्मं पूर्ववत् । युतिवन वा मनु
कर्म ॥ अथ प्रासाद वास्तु कर्म ॥ च तु वृष्टिपदानि भवंति च को । तत्रेवानकोणं प्रथम यद्याधीभागे शिखी अर्धय
दृक् स्थदक्षिणोपर्वत्तन्यः । ईर्ष्वाधिः । क्रमेण सार्थपदः । तदृक्षिणौ तयं त कुतिशायुधमूर्यमत्याईर्ष्वाधिः । क्र
मेणाईर्ष्वपदा । अत्तारः । तदधोभंगराजः । तदृक्षिणेऽवितथः । सार्थपदः । अस्मपदे आग्नेयकोणो उत्तरार्थ
आकाशाईर्ष्वपदः । दक्षिणार्थवायुर्धिपदः । वायुपदाधिः पदे पृष्ठात दधोग्रहक्षतः यमगंधवाईर्ष्वपदः । तदः
धोभंगराज्ञो दक्षिणो तरक्रमेण सार्थपदः । तेऽक्षतदृक्षिणार्थमित्रोर्धिपदः । उत्तरार्थमित्रात्मित्रगणार्थपदः
तदुत्तरपदे द्वावारिकपदः । तदुत्तरे सर्वावपुव्यदं तस्मान्धिपदभृशाश्वन्वागो ईर्ष्वपदः । तदुत्तरे पूर्ववृष्टिम
क्रमेण सार्थपदशाधिः । वायुव्यकोणो दक्षिणार्थपापः उत्तरार्थगः एतो द्वावर्धपदो । रोगपूर्व

पदे अर्थिरेकपदः। तत्पूर्वे मुख्यभूद्धामोमसपांश्चत्वागेद्विषयः। तत्पूर्वे दृक्षणो जरकमेण साध्यपद्म
 आर्थितिः। ईशानकाण्डाश्रित्यधान्तर धर्मपदं अर्थपदं तत्त्वाद्वितिः। एवमाचास्य। पदे षष्ठीश्रित्याकाङ्क्षावा
 युम् गणितगणपाय रोगं दितयः भ्रष्टाव धर्मपदः। पञ्चम्य पृष्ठपदोचाग्निकाः दृग्यश्चत्वाग्नकपदः। वित
 श्वभूंगराजनृष्ठादितयः श्वत्वारः सर्वपदः। अभ्यं तर्पदान्वारिवकोणाध्यः कोणार्थ्यापाय अर्थप
 दः। आकाशाद्यः कोणार्थ्यमाविन्नोऽप्यपदः। नेत्रनिषादोर्धकोणार्थेन्नियोधर्मपदः। वायव्यकोणपदा
 धर्मपदार्थेरुद्रोर्धर्मपदः। आपपदार्थः कोणपदार्थतदृक्षणपदस्त्रहुयेच अर्थमासार्थद्विषयः। सावि
 त्रपदार्थकाणपदार्थसवितार्थपदः। एतत्पदपश्चिमसार्थपदस्त्रहुयविवस्यानसार्थोद्विषयः। जयको
 णपदार्थीविवृधार्थपदः। एतदुन्नरसार्थपदपश्चिमविवृधार्थपदः। रद्विषयकोणाद्वृ

पदेराज्ञयक्षमार्थपदः। तत्पूर्वसार्थपदद्वयेष्टथीधरोद्दिपदः। तत्पूर्वार्थपदेभायवन्सोर्थपदः। मध्ये
चतुर्थर्थपदेषु ग्रन्थाभभ्यंतरं भ्रायसाविवज्ञयरूद्रास्थत्वारोर्थपदाः। अर्थमाविवस्तानमित्रं पृथ्वीय
स्थत्वारोद्दिपदाः। सोकाः सावित्रविवृद्धिर्थिपराज्ञयक्षमापवत्साश्चत्वारोर्थपदाः। इति प्रासादवास्तुम्
उल्करणं॥ प्रासादसंभः रोपणोपि बचतुरं गुल्माधिकहस्तगंभीरं खातं॥ षुज्ञादोमाभिषेकदभिणादाः
नादिकंसर्वपृथ्वेयन्तु याति॥ ॥ इति प्रासादवास्तुविधिः॥ मन्त्रोक्तं वालुकमस्थिं विश्वनाथेन धीमता॥ ध
र्मशर्मणिदं ज्ञात्वा चाकं विश्वप्रकाशकं अथोच्यतेन द्रागादिप्रतिष्ठामार्वकामिकृ॥ पानीयषानेपादना
यस्तानाद्यावश्यकमर्णि॥ निस्यक्रियास्तस्ततं त्वं कोपरूपतयेतथा॥ देवजनकप्रितेत्वं शुभोन्हितमुद्गतं
के॥ द्वृतनित्यक्रियो गज्ञायज्ञमानोथकश्चन। भद्रासनोपविष्टसु ग्राम्याणोः स्वस्तिवाचनं॥ कारणि

वाथसंपत्यगणेशवरणावुभोऽपुण्यादंवाचयिताथकुर्यात्संकल्पनादिकं॥अथयज्ञमानः।कुरुतिलय
 वाभूतज्ञलान्यादायअद्यमुक्तासीयामुक्तिथोचतुर्चतुर्वर्णमिदादानन्तन्यपुण्यप्राप्निदित्यकामन्त्वि
 तात्मकतर्तुकवरणलोकगमनकामःपुष्टिरिणीज्ञलोकान्यान्सर्गमरवेनाद्येष्यै॥ततःयुवंवतमात्रकापृजन
 माभ्युदयिकंचविधायादिरप्यवस्थतांबुद्धादिभिःस्वस्त्रिवाचनिकविप्रान्परितोष्यरक्षाविधानंवृत्वावा
 स्त्रोष्यतिमंत्रैःसर्वव्राभिष्ठिचत्॥भृथाचार्यवरण॥वरणसंभृतिमादायाद्यकर्त्तमपुष्टिरिणीज्ञलान्यो
 त्सर्गयज्ञकुर्मणिएकाग्निविधिनासकलगुरुकर्मकुर्तुममुक्तगोत्रममुक्तामाणंशास्त्राणमेभिर्द्विमकुंडल
 कुंगाभरणयत्सूत्रकेष्वरकटकांगुरीयषावित्रपुण्यचंदनतांबुद्धवासोभिगचार्यत्वेनत्वामहंयुणे॥त्रतो
 स्मीतिप्रतिचंचनंतयोर्यथाविद्वितंकर्मकुर्वन्त्युक्तेकरवाणीतत्रयात्॥नतोगुर्वाचार्यमधुपकुर्मिना

चेयेत् पूर्वयत् अथवामस्मपुग्नोऽन्मध्यपक्षिर्याति तत्र
क्रमः प्रत्यञ्जुरवेद धर्मस्थितोयज्ञमानः ईर्ध्वशिष्टं प्राग्नुखंग
रं संवोध्यादंसाध्युभवानास्तामचेयिष्वामाभवनमिति अ
चेयेति प्रतिवेचनं विश्वरे इ प्रतिगृह्णतामित्यकेप्रतिगृण्णा
मीत्यभिधाय अं वर्ष्यामिसमानान्मुद्यात्तामिवसूर्यः ॥ ई
मंतमभिति ब्रामियोमाकश्चाभिदासति उत्तराग्नविश्वरेत्
यविश्वेत् ततः पाद्य इ मिति त्रिरूपतिगृण्णमानिप्रतिगृ
ह्य अं विराङ्गोऽग्नोहोसिविराङ्गोऽग्नोहमश्रीयममपद्यायविरा
ग्न इति दक्षिणं पादं प्रद्वालयति ते येवद्यामंचा ततो वि

शरंतरं गृहीत्वा वर्ष्मीति पाद्योरधस्तु जग्नन्दता द्रुवक्षत सद्वितमध्यपात्रं गृहीत्वा अर्धीर्घितित्रि
 रक्ते अर्धप्रतिगृह्य आपस्तयुष्माभिः मर्वान्कामानवास्तेवान्नितिकिंचदक्षताद्विग्निरसिदत्वा समुद्रवः
 प्रद्रिष्टोमिस्वांयोनिमपिगच्छत्। अरिष्टाऽमस्माकुंवीरामापरासोच्चमित्ययः। इत्येशान्यामध्यपात्रनिन
 येत्। अथाच सनीयमित्युक्ते प्रतिगृह्य ऊमागन्यन्नासामस्तजवर्चसातंमाकुरप्रियं प्रज्ञानामरिष्टं त्
 नृनामित्याचामेत्। ततो मधुपकुर्तिः उक्ते प्रतिगृह्य मित्रस्यत्वान्कृष्णाप्रतीक्षे इत्येनेन दृश्यत्करस्त्वम्
 वनिगीर्थ्य देवस्यत्वेत्यादिप्रतिगृह्यमीति प्रतिगृहीतां अन्नमः स्यावास्यायान्नशनेयं जआविद्वंतननि
 द्यन्तामि॥ इति प्रदक्षिणमालायत्रिभूमोन्निक्षेपेत्॥ अन्यन्मध्यनामध्यव्यं परमस्तु मन्नाद्यं तेनाद्यं मधु
 नो मध्यव्येन परमेणाद्यं ग्राह्येन परमो मध्यान्नादोसान्नीतितित्रिः प्राक्ष्मीयात्। उज्जिव्वमुन्नरता

निदध्यातः अथ या गांश्चिद् वाणि स्य नोत्तु । ॐ या द्वाख्या आस्येत् । न सो मे प्राणो मृत् । अक्षयो मे चक्षु रस्तु । कर्णं यो मे शो च मस्तु । बाहु वो मे वलमस्तु । ईर्वो मे ओजो मृत् । अरिष्टानि मे गानि ततु स्तन्यामे सहंतु । उति प्रत्ये
कु मंगानि स्य तु तोत् । ततो गो इत्युक्ते ॥३॥ माता सूदाणा मिति जपिता । मम चामुच्यवामुक्तशार्मणो यज्ञे मानस्य पा
प्माद्वतः ॥४॥ मुनक्तज्ञते ॥ तद्गान्यन्तु । उति प्रतित्वा तत्त्वां छिद्यान् ॥ ॥५॥ उति मधुपर्क्षविधिः ॥ ततो गुरुः पञ्च गव्यं त
तन्मंत्रे रभि मन्त्रसर्वं मे कीदृश्यते नेमं तु पमभिधिं चेता । अथ चतुरस्त्रे मंडलं कुरुते निप्रतिष्ठाप्य । ब्रह्मन् च र
णा संभृति माद्य ॥६॥ अथ कर्तव्ययुष्मणि ज्ञत्वा शयो नमग्यज्ञभूतदोमक्तमंणी दृता दृतावेक्षणासु पञ्चमा
कुर्मकुर्तुममुक्तकुर्मकुर्तुममुक्तशार्मणं ग्राम्यणं मंभिः । युष्मचंद्रनतां दृष्ट्वा सोभि स्तोमदृष्णं व्रेत्
तो स्मान्ति प्रतिवचनं ॥ अथाग्निपरिस्तरणाद्वृणीपात्रनिधानां ते दृक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेग्या त्यसं

स्कारा द्युग्नि मुखां नेत्रद वे दां प्रदा नमं स्त्राण्य् । यथोक्तपत्तु वार्तिसाद्विते वारण कलशं च संस्थाप्य पूजयेत् । न
 तो मदा वेद्यां रजन ग्रहति मायां वर्णमावास्य पा धादि भिर्वस्त्रादि भिश्व वो उत्तरे अप्रजयेत् ॥ ततः कुं
 तु गान्यं दध्यक्षत विभूषित पत्तु व पंच एव वस्त्रादि साद्वितं कलशं आन्तिग्रह कलशमित्यादिभिः स्त्राण्य पूजयेत्
 । सर्वेषि धीश्वस्त्रियेत् । अथ वारण देवत च संपत्ते जरते उद्घास्य भिर्घार्य । स्मृते णाड्या द्रुतिवतु स्त्रयं संस्त्राव
 धारण पूर्वकं जुहुयात् । प्रजापत येस्वा । उद्गायस्वा । अग्नयस्वाहा । सोमायस्वाहा । ततः याद्यादि भिर्गमि
 पूजयेत् ॥ छागं ब्राह्मणाय दत्ता अन्वार व्युत्ता द्रुती द्रुती द्रुती द्रुती द्रुती ॥ अतं नो अग्ने । सत्वं नो अग्ने । इमं मेव रणं
 न त्वायामि ॥ ५ ॥ येते शर्तं वर्णये सदृमं यस्त्रियाः पात्रावितता मदांतः । तेभिन्ने अध्यमविनोतविष्मुदिश्व
 मुं च तु मरुतः स्वकोः स्वाहा । वर्णाय दं । अयाश्वाग्ने । उदुन्नमं वर्ण । भवतं न समन्वयो । उस्तु द्विगता ।

अभिष्ठितो वरुणस्य । इत्याद्याद्युतीर्दृता । ततश्चरणाजुद्धयात् । अंगुप्रायः स्वा । भासा-यस्वा । युष्टेस्वा । इति
क्रतवेस्वा । भृः स्वा । भुवः स्वादा । स्ववः स्वादा । भूर्भुवः सुवः स्वादा । तं नो अग्ने । सत्वं नो अग्ने । त्वमग्ने । अयाश्चा
ग्ने । ये तेषां तं ये गण । इदु नमं वरुण । प्रक्षापतये स्वादा । अथादित्यादिनवप्रदृभ्यः साधिगत्यधिरेवेभ्यः
विनायकादित्युद्गादित्य । लोकपालेभ्यो जुद्धयात् । समिदाद्यन्ति क्लयवादिभिः प्रत्येकमश्चोन्तरशतं रा
तेजुद्धयात् । उमासत्येनेत्यादिमंत्राः पूर्वं ग्रहयतेचोक्ताः । ततः स्विष्टकृतं दृता । अनात्मातादिप्रायश्चित्ताहु
तेजुद्धयात् । अथ पृणां दृतिः । यज्ञमानान्वागच्छ आचार्यः पूरुषु व्यसमन्वितं द्वादशागर्दीनमाड्यं सवस्यग
दीत्या । सप्ततं भ्रग्ने । पूर्णां दृदि । मूर्धनिं द्विवः इति पृणां दृतिं दृताग्निपरिष्वयसदसीत्यादि पृणां पात्रमुरा
म्यवलिदानं शुताङ्गस्त्रणां पृणां पात्रं दृश्यात् । ततः परिधीनपसार्येवदृदृद्धयात् । देवागात्

विदुतिततः स्वस्त्रिवाचनं शृताद्गांति कलशज्ञलेन पञ्चपद्म्भवे रात्र्यर्दे यो यज्ञमान मभिषिंचेयुः ॥ न वयदा
कां मंत्रेश्च आपो द्वे रथ्यषाव नेः ॥ वार्णो श्वाभिषिच्चाथमंत्रेः पोराणिके रथ्यि ॥ सुरास्त्रामभिषिंचत्वितिष्ठ
द्वयत ॥ इत्यभिषितो घृतवसनः शृतजिल्काभस्मनाच्चायुषमितिन्द्रादादिष्ठुरस्तांकुर्यात ॥ अथ चाद्याणेष्या
दक्षिणां इत्यास्वस्त्रिवाचनपूर्वकं न शागमध्येयृपस्त्रभनिक्तेष्यां ॥ ॥ तत्र व्रक्षमः ॥ ततो यृपं शाश्वणेः सद्युक्तरि
ष्यादुग्गानकोणां तीत्वा ॥ अत्र देव स्यत्वेत्यादिभ्यामितियृपस्यात भूमिमामंत्रयेत ॥ ततो यृपं ततीयाभाग रवा
तं ग्यन्यात ॥ तत्र रवाते धूवेणादुतिश्च यमात्रेन तुह्यात ॥ ॐ अच्युताय भोमाय स्वाहा ॥ इदमच्युताय भोमाय ॥
ॐ अंतरिक्षाय भोमाय स्वा ॥ उदंतस्मै ॥ तत्र देव यृपस्याते पञ्चरत्नेत्यास्त्रीरद्विसत्तु गुडमध्ये अपूर्पयिष्टका
निष्ठिष्य ॥ ॐ वमस्पतर्चादुग्गाद्भयाअस्मन्त्यर्चापतरणः सुवीर ॥ गोभिः संनधो असिर्वातु यस्यास्ता

तानेज्ञयनुक्ते एवं अनेन पृष्ठमभिमंत्य भयम् ज्ञाविंतो रुद्रार्द्वारा कुर्वन्नीभव। अनेन यूपं सं
चार्य अप्य ब्रह्माद्येष्टपवाहाश्ववालं ये अश्वे यूपायत क्षति। यो चार्वते पचनं संभारं युतो ने
षामभिर्द्वारा तर्न इत्यत्। इति चात्र ज्ञल्लाकाय संसुखं रुद्रता। अस्ति गो भवती इंगः। आथु भर्तु वाङ्मयव
न्। पृथु भर्तु मुष्टदस्त्रमग्नेः पुरीषवादूनः। इति मन्त्रेण गोपयेत्। उंगाय व्रेण तामुंद्रसामंथामि-
न्। एष्टु भेनत्वा इंद्रसामंथामि। ज्ञागते न त्वा इंद्रसामंथामि। इति यूपं माकोल्य येत्। ततो यूपं पाद्यायु
व्रेण एवं भेनत्वा इंद्रसामंथामि। इति यूपं माकोल्य येत्। ततो तत्प्रकाशिणी ज्ञला
पचारे। पृज्ञयत्। यूपायनमउति। अथ पृथिव्यमज्ञलसमीपउपविग्रह अध्यर्थते तत्प्रकाशिणी ज्ञला
रुद्रयो त्सग्नप्रति एवं खोमि इवामो युगं इमागाः। अश्वं सुवर्णं च आचार्यो यदध्यिग्नात् भ्यमहं संप्रदद्वा-
स्त्वरुद्राति। पुनर्श्वतु रुद्रं इत्युद्देणमहीदानज्ञन्यपुण्यप्राप्निदित्यकामसमन्वितात्मकत्वं क्षमा रुद्रो कोक्षग

मनकामनया यंजला रायोः। रणदेवताकः सर्वभूतोपयोगितेन मयोत्सर्षः। पुनः सर्वभूतेभ्युक्तस्थं म
येन ज्ञलपूरितं। रन्तु सर्वभूता नम्नानपानाच्च गादृनैश्च सामान्यं सर्वभूतेभ्यो मयादृतमिदं जन्ममि
तिप्रतेरेत्। ततेः रघुस्त्रिमं ब्रह्मपूर्वयस्त्रिमानीय। अन्तेऽन्त वो सुकिंतक्षव्युक्तिक्षेप्त्रमदाप्त्रमास्त्राद्युक्तिः
कानां आश्रयन्नास्त्र केनामतिवित्वा करुरोनिक्षिप्य गायत्रेण त्वेति ३० मंत्रे रात्रोऽयततः एकमात्र
पत्रमादृष्य युक्तिश्च; तं पत्रममुक्तनागद्वाग्धेत्यावाह्यमुखापयेत्॥ अनेन नागेनास्य जलाशय
स्य रक्षावद्वाग्धेति ३१ अन्यार्थयेत्। तं च नागममुक्तनागायनमउतिउपचारे; पृजयेत्। ततो द्वादश
पञ्चदशविद्वा काव्यशाति अन्यतमकनिष्ठां गुल्यविद्धिं नदस्त्रप्रमाणां यस्त्रिवद्यमाणमंत्रोः रु
पयेत्। तत्र व्रित्तः। गंधपद्मामातिगंधवाग्णाम्नपयेत्॥ भद्रं कर्णोभिर्गतिहरिद्रातिलाभ्या

कं त्राक्तं द्वादिः रवीभः स्नपयेत्। दूषदादि वेति मृतिकाभिः स्नपयेत्। मथुं वातेति पंचाम्रतेन्॥
फलिनीगतिष्ठत्वेन स्नपयेत्। तेन च दून कुमाभ्यां कुपयेत्। ततो युवा सुवासा गृतक्षुद्रघटिक
व्रयसंहृता च चामुचवर्णापिताकाय द्विध्रीयात्। उंय एवेनमः इति पाद्यादिभिः प्रज्ञयेत्। छेर
चदघात। एवं सर्वानपि नागानुग्रहीत्वा प्रज्ञयत्। न तः पुण्याद्यत्मकृतो य विन्दरसमीपं न येत्। चरण
स्थानं भनमसिवरूपस्त्रभसंज्ञेन ममीरुद्वरूपस्त्रायत्तसदनमसिवरूपस्त्रायत्तसदनमसीद्॥ इति
वरूपनिमांशु ज्ञानीत ब्रह्मनिक्षिपेत्। ततस्त्रवेष्वातेशादूकगोमयदधिमधुष्टतमद्रानदीन्द्रलपचरल
नि। न मो अस्तु रुद्देष्यो गेवानीरोचनेऽदिवः। यादूष्यं बोयात् धानानां। इति मंत्रेण प्रक्षिपेत्॥
अत्र वं ध्रुवेण हृषीकेशं न यथा मासि यथा न दूदूद्विषः केवलीः सर्वाः समनस्त्ररतः। यथा

नः सर्वादिगेम्मा रकेवरीरसत् । अं भ्रवं भ्रवेण मूलसोवाच्चासुमयनयामि । अथानुद्दिष्टो
सपलीः समनस्करत् । उत्तिया धूमाभिमंत्यतन्त्रभवानेसमारोपयेत् । ततोजलमात् पूजयते । तत्रक
मः । यस्तिपूर्वस्यादिकान्तेऽन्द्विद्वाग्लेद्वतिष्ठत्यावाद्यरुद्यायितो । अं द्वियेनमः श्रुतिपाद्यादिभिः
पूजयेत् । तथेव दक्षिणस्यादिप्रथमावाप्यपूजयेत् । प्रतीच्यांश्ची । उत्तरस्यांमेधां । अर्थः विद्यां
उद्धर्य कुर्यांपूजयेत् । प्रष्टीद्वा कुर्यात् । ततोमिमं प्रदक्षिणीवृत्ययज्ञमानः सर्यादद्वौ विश्वद्वयनाः
पूजयेत् । एते ततः आच्चार्योवर्णं द्विमाप्ययेत् । यांतु देवगणाऽन्तिष्ठ्यादिभिर्देवताश्च
विसर्जयेत् । तथाधारयाज्ञत्वाशयेप्रदक्षिणा कुर्यात् । ततोमिमं प्राद्युपकरणान्याचार्योऽ
द्वान् । तोभिर्वस्त्रे रन्ते दक्षिणाभिश्च परितोष्य कुर्यात् । ततावाद्यनानां सद्वस्त्रमष्टान्तरद्वासं

नात्यर्थानुग्रहेणवाभोजयोदिति। इतिमान्स्योक्ततदुग्रप्रतिशृणिथिः। अनीत्रनसिति॥ ॥
प्रकाशेनदाग्रतिष्ठा॥ ॥ अथावर्तन्तः कुमारध्यग्रहाविष्टजाकेनाष्टाद्यमंत्रवित्। आदाय
यनदांश्च द्वारे समाविशेत। १। देवनस्तानमुध्यन् श्मीमद्विषयतत् विभीतकं प्रकाश्यत्
तेष्वज्ञानं निष्पात्यतं। २। द्वारक्तव्यामिश्रेण मंत्रेः कुरुरुत्यथ। अंतेनोद्दितिनार्हैष्यत्यतिमामंत्रमथा
पिवा। ३। अंकुरः सुकुरः कुरुतेबालमध्यनः। उपतिष्ठान्यदेजायत्तीयस्याद्विदिवः। ओक्तव्य
तमुपाद्य थार्जाष्टामः ऽदावत्तः। अधोरामदुर्दुबलः सारमेयोदृधावति। समुद्रचराकरात् विभ्रंनि
क्षं चरक्यं च शुनास प्रः सुवीरण। ४। सुर्वीरणसूजसूजशुनकर्त्तव्यस्तज्यात् तत्त्वं यत्वं श्रे
श्रवीद्वाः स्याद्वायरनतिति। ५। स्त्रं स्याशायत्वागठुतं ताम्बवीद्विद्वाद्यविद्वः हीतिवरं द्युलीष्विति

कुमारमेवाद्वंवरं गृष्णत्यक्त्वा द्विगृह्य वाहूनवसेष्ठामवराक्षत्। विभूत्विक्षंचरुतं चशुनामग्रं सु
वीरणः। सुवीरिण। सरज्जसरज्जशुभं करं जेकं त्रात्यसरज्जउत्। तन्मत्येयत्वेसरमाताक्षद्विनः पिता। अर्म-
एकेसरस्याक्षप्रधावतत्तुर्तीयस्याइतोटिवः। तेकं त्रससरमतं दृश्वत् लक्ष्मिविनृत्यक्षानुनश्वलक्षद्विनश्व॥
दुलाद्वनामयोमातामंभाक्षकोहृवः पिताः। संतद्वाद्वंतिचक्षीवोनसीमरीदत्। छर्वद्विसीसरमसामे-
यनमस्तेभ्रस्तुसीमरैतनमिष्टाद्वन्पुस्त्रुठत्। प्रातमध्यं द्विनं सायं मत्तीतोनुपुनः द्विया। शूष्यि-
वाक्षमेनत्वेष्टुभ्य, भिमं ब्रयेत् एते प्रतिदृश्येते समानवसनउभे। तेऽंहः सारमेयेणमुस-
वद्वन्म्युक्त्वा द्वृहृतः नुंखीहृतः नुंखविताद्वतः नुंखकुदुर्बकः। अनप्येषाम्भुपतिर्दतः। उ-
म्भुष्यिवेधिद्वृतम्भ्रिसमाययेत्। भाद्वलणान्माज्जयेद्वेत्यज्जतिश्वन्दः शिश्वुः। भ्रष्टिर्वेद

स्वप्नोमातरिः ॥ ततो प्राणां स्मरेष्यं जिमा भैषीर्न मरिष्या सि ॥ ॥ अजीजन इति ॥ विश्वप्रका
धयश्चतो नद्वा ॥ वभूतश्च प्रदशां जिर्वा ॥ अथ सर्ववलिः ॥ कार्यः सर्वबाधानिवृत्तये ॥ यथ
गवाप्तास्यात् दैवविषयूर्बकं ॥ ३ ॥ आवश्यां पोर्णमास्यां वाग्नो सर्ववलिं कृत्या ॥ युष्यादूर्वा वा
व्याग्नावन्वादध्यात्मतिष्ठितः ॥ २ ॥ आवश्ये पोर्णमास्यात्पुत्रात्कात्र पूर्ववत् ॥ उपारम्बधमय
स्तिस्त्रः समिथः किंशु कानिच ॥ ३ ॥ यात्र प्रयोग समये सादये दत्ततः सदृशत ॥ दृहो ग्निमुख होमांते स्य
ग्निपाकं यथाविधिः ॥ ४ ॥ दुत्याग्निं शकु पुष्याणि च स्वज्ञहुयान्त्रिभिः ॥ त्रिग्न्यासयक दत्याद्ये मंत्रैरंज
त्तिनाततः ॥ ५ ॥ यन्त्रय प्रस्त्र गुणं त्रयो दद्वदानाभिघारणे ॥ माषकाद्यास्त्रयः सर्वदैवताऽदृकीर्तितः ॥
६ ॥ उं त्रिग्न्यासयक दृज्ञः प्रविश्चित्तिर्ग्न्यो व्यधरुम्बाद ॥ मधुकाय सर्वाय दृ ॥ त्रिग्न्यास्य धरोद्वाग्न्यो म

षकोज्जग्धाविद्विः स्वादा यद्यग्रायसर्वायेदं जग्धाविदृष्टिं गधोव्य ध्वरोज्जग्धोमषक स्वादा ॥
विद्विष्य सर्वे इदं तत इं इजदीत्यमद्विः समिधो जुद्याते क्रमात् उगद्यादुतीथतस्त्रथेतस्त्रस्तस्त्र
यज्ञभारीश्चिभिः । इं इन्द्रजात्मदं इन्द्रशुकं पक्षिण्यः सरीरयः न इक्षिणं तं च दशं तं च सर्वाः स्वानिं इन्द्रजं भय
स्वा । इन्द्रायेदं अस्मज्ञाते मरुद्युदेवानामपि दस्त्या । तमय इन्द्रप्रोप्त्रिनः स नोमाद्विस्तीः स्वादा । इन्द्राय
न्राणम् गिर्विन्नाणम् सिवातिधिरसि ॥ अं नैनमनुष्यां स्त्र्याय सेतुणेः पश्चनगर्त्तेन सपर्वन्यज्ञेन द
वान्नवधयापि तन्म्यादा ॥ इन्द्रायेदं अथाद्येन तन्मत्यं । यज्ञेभादास्यायां च पोर्णमास्यां च विषवा
हरं ति । सर्वउदरसार्चणस्तं तं ग्रेतेत्वयिसंविग्रांतित्वयिनः स तस्त्रयिस इन्द्रो विषवाभ्योनः पागि
स्वादा ॥ सर्वभ्यरुदं न मो अस्तु सर्वभ्याये केच शृथिवीमनु । ये अंतरिक्षो योद्वितीभ्यः सं

नमः स्वाहा । सर्वेभ्युदृदं ये दोरो न नेटिवियो वासर्वस्परशिमषु ॥ ते षामस्संदः कृतं कृतं ते भे
भ्यो नमः स्वाहा । सर्वेभ्युदं यादृष्ट गायात्रुभानानां ये वानस्पतीः रुनु । ये वाचद्वयुक्ते रुते ते भ्य-
भ्यानमः स्वाहा । सर्वेभ्युदं च रुतेः स्थिष्ठ द्वृतं हत्या ज्ञपादि प्रतिपद्धते ॥ परिच्छिच्छापनि ब्रह्म्यना
वादिशंततः । उपलिष्यस्वयत्वं लेखाः प्रागुद्गायताः । तिस्रस्तिस्त्रोलिसित्वाऽस्त्रप्रसिद्धान्ते ॥
कृभिः ॥ ६ ॥ न मा भस्त्रिति मं ब्रेण सर्वेभ्यो थवलिहरेन । अंनमो अस्त्रुं सर्वेभ्यो ये पाथियासवाय आनंतरि
क्षयाय द्विष्याये इष्याः । ते भ्युदमंदवलिः दूरिष्यामिते भ्युदमंदवलिमादार्थः । अरवंडिताभिधानाभिर्कृ
ज्ञे रभ्यं जनां ज्ञने ॥ ७ ॥ गद्यं गोद्गार संयुक्ते स्त्रुतं लम्भी वलिंद्रे रुते ॥ तक्षके त्यादिभिर्मंत्रे ग्रृष्णति
चेतदेवाः ॥ ८ ॥ तक्षकवेशालेय धैतराच्छ्रुतावत्सज्जीवासत्त्वायितः सतरुत्यिसंस्न्नाय पाभ्या

नः परिदेहि ॥ धूतरात्रे रावत तत्त्वक स्तो वै शास्त्रे यो नीवा स्त्रयिनः सतः स्त्रयि सम्मो वर्षभ्योनः परिदेहि ॥ अहम् साति वलस्तु नीवा स्त्रयिनः सतः स्त्रयि सम्मो वर्षभ्योनः परिदेहि ॥ अतिवलस्तु नीवा स्त्रयिनः सतस्त्रयि सम्मो वर्षभ्योनः परिदेहि ॥ ये दृष्टव्य कः पार्थिवा स्त्रां स्त्रमितः परं गव्यति दि वै नाय ॥ संति वै नः शयिनः संति दृष्टिमस्त्रेवो न द्विन सात्रे युम्मस्मान्दिन सात ॥ समीची नामा संप्रा ची दृष्टु धित्योन मिल्लेति द्वादश पर्यायाः ॥ परिषिच्या प्रतीच्योथत् हमी प्रत्ययायतः ॥ अप परेत्याभ्यां परिषिंचे दृष्टु ततः ॥ १२ ॥ अपभ्येत पदाज्ञाहि पूर्वेण चापे रणच ॥ सप्त च मानुषीरु स्त्र गत्तव्य नः अन्ये अध्येत अद्वा धरामा रिद्वन्नी धान कंनवः ॥ अध्येताय वेदवाय नुमोनमः अधेताय य ॥ ग्राद्यणान्मोन्नयि त्वाय धान्या अध्येत प्राशा यो द्विष्टव्यनः एवं प्रतिष्ठिनं कायं ब्रह्मिदानी श्वरो

दाता धिकारं नायेर्वानि त्यं स भुवि रवच । मार्गदृश्यांति भाष्टवं स्थाली पाको यं लिलाया ॥१॥
पोस्म मासो वामा गद्दी येच रोहरः ॥ बलि मंत्रस्य संनामो व्यद्वावर्ण मिति वाधुना ॥ संति शते
ना तड्डधर्वं बलि क्रिया ॥ १५ ॥ ॥ अन्नीजनन द्वितीय विधि प्रकारः गभिध पद्धतो तत्वं तावभूत
समाप्ता ॥ ॥ अथ गणन बलि ॥ गुणानाय बलि पक्षा समार्तग्निओलोकिते परं ॥ क्षेत्रपत्यं च निश्चाम
त्यागुददेवताः ॥ १ ॥ शंभो गायत नेवा पिण्डितं परिकृष्य येत् ॥ अग्नेरपम समाधानम भृत्याग
दितृ ॥ २ ॥ अग्नेः पश्चात्युटीदृत्वादृक्षणायांतयोः पुनः ॥ यात्वा वद्धति तीर्णानुमावास्थान्य त्र
वी ॥ ३ ॥ आवादृयामीत्यावद्यज्ञं यंतं चापि मध्यमः ॥ यथोदमुदकं दयानभ्यो संतुम्प्रस्तुति
४ ॥ उआत्वा वद्धतु दृहरयः सचेतसः श्वेते रथ्वेः मदकेतुम द्विः ॥ ५ ॥ नाताज्ञं रबलवद्विः मनोऽ

वेराश्राहिर्भीघ्रममहूव्यायगर्वतीशानमावास्थमीदुषीमावाहयामीतज्जयंतमावाहयामीति च
वास्त्रजलंजलीश्वतुथ्यंतेनत्प्रस्त्रिगतिदत्वेशानंवरोगेदनंस्त्रिषुपात्रेषुगरहीताऽग्निंटृतमि
त्रेलोग्नेः पञ्चादासाद्य ॥ उपस्थितुमीदुषेस्वाहापस्थितुमीदुषीमीदुषेस्वाहा
तोपस्थितुन्नयंतायस्तादेतित्रयाणामव्युपस्थित्यपूर्वकमादुतीन्नयंदुताचसुन्निधायिमः
णाध्यादेवायभवायदेवायेस्वाहा शावायदेवायस्वाहानायदेवायपश्चुपतयेदेवाय
देवायस्वाहोमुग्रायदेवायभीमायदेवायमदेतेदेवायस्वाहावाहूतीहृतोन्नरार्थद
यस्यदेवस्यपत्येस्वाहा शार्वस्यदेवस्यपत्येशानस्यदेवस्यपत्येपश्चुपतेदेवस्यपत्येस्यपत्येप
त्येउग्रस्यदेवस्यपत्येभीमस्यदेवस्यपत्येमद्वतोदेवस्यपत्येस्वाहा ॥ १८

हनीर्हतामभ्यादवदायज्ञयंतायत्वादेत्येकामादुतिंदत्वोत्तरादवदायाग्नर्थस्त्रिष्ठृतेसुद
तीनांकामानाऽसमर्थयन्त्रेत्येतिस्त्रिष्ठृतंहृतास्यास्त्रिनःपृणमुखःपरिकामतुर्दृतिदेवत
यत्रयोदशपरापत्रेष्योदनानित्यित्यगृहपत्यादिभित्त्वयोदशभिदेवताम्ब्योदद्यात्
हयोपस्त्रितुर्गृहपायस्वाहागृहप्युपस्त्रितुर्गृहप्येस्वाहा॒द्योषिणुपस्त्रितस्योहि
स्वाहा॥श्वासिनुपस्त्रितश्वासिभ्यःस्वाहा॥विचिन्वतुपस्त्रितप्रयन्त्रिभ्यःस्वार
मन्तुपस्त्रितसमन्तभ्यःस्वाहा।देवसेनातुपस्त्रितदेवसेनाभ्यःस्वादायारव्यातार
नारव्यातादेवसेनातुपस्त्रितदेवसेनाभ्यःस्वाहा॥द्वारांपोस्त्रितद्वारायायस्वाहा।द्व
युपस्त्रितद्वारायिस्वाहा॥त्वास्त्रितुपस्त्रितान्वासारिभ्यःस्वाहा॥निष्पगिन्नुपस्त्र

शनिषंगिणोस्वादूति। ततोवद्विरंजनादिन्नस्त्रियिसर्जनाद्विनंदृतोदनंपर्णेषुसंयुयनमोनिषंगिणद्वा
थिमतेतस्करणांपत्येनमः। इतिश्चिर्द्वितेममासज्जेत। अन्नरद्राक्षफंसवान्नअन्याप्रथमो
होमकालेभितोग्निंगाःस्थापयेद्विषसंयुताः। दृष्टपृथीज्ञेत्वेऽधेद्विषमुष्टिना। गत्वा
ततोनीयस्तलेक्षेनपतियज्जेत॥ ईशानवंतमावाद्यनंसेहृतापवोदनात॥ दृष्टान्ममस्तपं
मनिदेवपृथक्॥ क्षेनप्रस्पृपतिनोत्युभ्यांमुपस्थापन्नदेवताः। ऐशानंभोद्धयेद्विप्रान्द्वार्त
पतेश्वतुंप्रवंस्तनसंदेहःशाश्वांकमुकुद्विभुः। लेद्विकंसंगकुदत्वाद्विभक्तेप्रयच्छति॥ ॥
नद्विषुरपोन्मायंशीविश्वमान्यंकातिकृम्यमान्यः। विश्वप्रकाशाभिध्यपद्मोतत्त्वताविरे
त्ति: समातः॥ ॥ अद्वृतोन्यातकृत्तिश्वश्रव्येषुबद्धास्मृता। श्रीजागरथेनमेवाद्वम

शुभक्षयं ॥ अंतोदृचंद्रन् उस्य प्रजिसा विधि मुन्तमं । मंगला यतनं भृष्ये हरे ये नं प्रसीदति । स्कं
शिवः प्रतिष्ठितो यन्ति गृहीत देवरः । कामतोषि शिर्जन्त हृत्वा स्फां पीत्वा च यत्नतः ॥ शिवात्मि
व्य मुच्य घोरं पानवान् ॥ सोवणं रिङ्गतं ताम्बूद्गल्याम् शिरोद्धृवं ॥ ना मंदं शोकमा त्रिवाल्लापं यद्यु
वं ॥ निर्भिर्द्यं ब्रह्मकोक्तं निश्चिकोक्तं समन्विते ॥ सोवणं भाग्यदं प्रोक्तं राज्ञतं पापनाशनं ॥ नाम्ब्रतं
शं ग्राम्यमासीयमर्थं दं ॥ ना मंदं सखदं प्रोक्तं शोकमा त्रिमुखावहं ॥ सर्वस्मादधिकं त्वेण ना मंदं शिव
॥ ३ ॥ कालं गणेशाकृपोक्तं संकल्पवरणाति कं ॥ तथेच भृस्मृत्वान् स्यविधिनाभस्म पुण्डकं ॥ ४ ॥ तृतीयं भावये नेत्रं नो
तपर्यनं गणेशं वादहाचरेत ॥ नमस्त्रैरद्रमं व्रस्याहुणानां त्रिमंत्रकं ॥ ५ ॥ ततो निमुखां तरद्वायचरं प्रपर्यतान
महृष्यते ॥ मृत्तानि जटदूषं कायीति गंगानुमंत्रणं ॥ ६ ॥ ततो निमुखां तरद्वायचरं प्रपर्यतान

द्रमन्यवद् तिपञ्च दग्धेनानुवाकेन पञ्चदशादृतार्द्धत्वाम्बिशुश्रूतमयदायातः परिधोनिधायास्य
स्यजुहोति ॥ द्राये अधसस्यत इत्येकाद्ग्रामिः सहस्राणि सहस्रात् तेष्वयोदग्भामिद्ग्रामिहृत्वासं
इः विश्वभूतमिति द्राभ्यां देवस्य ग्रीवं स्पृश्योत ॥ युनरेताभ्यामसु वाभ्यां हृत्वा रद्रसो मंथ्य देवं स्पृष्ट
रोत ॥ युनरेताभ्यामसैव हृत्वाकरुद्रायसर्वोद्योपदति द्राभ्यां देवस्य द्रागः स्पृश्योत ॥ युनरेताभ्याहृत
मिति देवस्य हृत्यं स्पृश्योत ॥ युनरेतुवाक्याभ्यां हृत्वायोरद्रतिदेवस्य द्रागः स्पृश्योत ॥ युनहृत्वाद्रा
मिति माया अन्यजागरणं कुर्याति ॥ विधिर्विष्मुक्योऽनः ॥ ततः समुहृते मंगलपूर्वकमुदत्यमिति द्राभ्य
आच्यमुख्यो वीतेष्व रत्नानि निष्ठिष्य सदोऽनातादि पञ्चानुवाकः प्रतिष्ठाच्य पूजां कुर्याति ॥ तः
अस्यारद्गायन्याभ्योरज्ञानिद्रागमिमायन्नीष्ठामुखे रद्रोवताहृदि दृष्टिवीजं स्थान्ति

सिद्धये पूजा दोविनियोगः ॥ संकल्पः । षट्कुः पदेः करन्यासोवर्णन्यासस्ततोभवेत् ॥ निरोनिटि
तर्दकथोव्रकंठनोमुखेहृत्तर्दनाभ्याथुक्ष्यामेवेकमात् ॥ यदन्यासकंविद्यंतः कंठहृनासिमु
युनराधारज्ञात्वंप्रितुंदवत्कात्मिकेषुच ॥ व्यापंरंत्रिः प्रकुवितनिरावबीजातराद्वितं ॥ ततः षट्कुंगन्यास ॥ त
यहृदयायनमभविन्नहेनिरसेमाहा ॥ महादेवायक्षिरायेवषट् श्रीमहृकवचायद्वं ॥ तनोरद्वः नेत्रव
बीषद् ॥ प्रच्छीदयात्मस्यायफह ॥ तालुत्रयंकुर्यात् ॥ ततोदेवोयवेत्तानस्तेचतुरस्त्रमध्यग्राताश्चदलक
ध्यगताश्चदलकुमलातरंविच्चित्यकूर्णिकायांत्रिवंश्यायेत् ॥ दक्षेयस्त्रिवायुक्तंभजतगिरिस्तासेवितंवा
श्वेश्वरं वायंसतकाभयमपि धतंश्यारव्ययापुरजंत्र ॥ अक्षस्त्रग्युभवरंचप्रतिनिगदपस्तारादचंद्रचूर्णं
शंजस्तर्थिमेवंवदतरुजलंगंषम्बीरासनाद्य ॥ उतिश्यात्वा ॥ अभूः महापुरुषमावाहयामीत्यादिभिः ॥

३५५
वं प्र.
यो जन्मिना देवं आवास्य स्वागतं कुरुते त्वं चोक्ता उदमासनं मदादेवायेत्यासने युष्यं दत्त्वादेवायेन वेकल शोकुं कुमो
रचं दनकर्षीरागरकस्तु प्रज्ञानीकलशोलयथरव्यं त्रोवास्मध्वालोहितपंचपद्मवत्कुकषायायुतज्ञलमाप्त
रद्वगायन्यास्याग्रमभिमंत्यपल्लशोभृगदिभिर्दत्तमावास्यकलशोदकेन प्रणावेन देवमभिविच्यपाद्यु
कलशोदकमाप्तर्येरक्ताक्षिताकुराल्मीप्रणावेन निक्षिष्य कुचोभ्यां प्रिगस्य ३१ माआपः निवानिवतर
र्णोः पूर्णतमाः नीतिमाः पूर्णतमाः पूर्णतमाः पूर्णतमाः। तमैर्ध्यामैर्ध्यतमाजुष्टानु
अमृताअमृततमाः पाद्यानां जुषं ताप्रतिगृह्यतु भगवान्मदादेवुत्पाद्यं दत्त्वाद्युपात्रेकलशोद
र्यलवंगेकापुर्णीपल्लानिनिक्षिष्य उमाजपदत्यादिअर्घाणां जुं जंतामिति अर्घदित्वाचमनीयपात्रे
दक्षमाप्तर्यस्त्रायनमदत्याचमनीयं दत्त्वा मधुवानादृतिमधुपर्कंतजन्मत्रेः पञ्चामृतनमस्तेऽ

यन्त्रेष्वगयेति मंत्रेण कृत्योदकेन स्नानं प्रण वेनोदृतं नं वामदेवाय नम इति वस्त्रहूयं द्युषा यन्
यत्तोपवीतं अं वक्त्रमिति आचमनीयं श्रेष्ठाय नम इति भृष्ट यानि । इमे गंधा : शुभादिग्यासर्वं गंड
ताः । प्रताब्रह्म पवित्रेण पृताः सर्वस्य रसिम भिरित्य शृगंधां मात्मातु तिमालकाः ॥ विश्वतश्वक्षुगिति
युष्यां जलिथ्वं । अत तः कृष्णोपरिचतु दिक्षुमृतमागेदेवाय मारभ्यनारद कुवेरवदवक्षयाद्वर्ती श
देवाग्रादानि यादिके सवमध्यभागहृदयादिरः । द्विग्याकवचां गम्भेन देवताः ॥ पुरतो नेत्रदेवता
सर्वमध्यभागेष्वास्त्रां गदेवतां च संपूज्य देवाग्राद शृहतमृतमध्याश्च भागेषु द्वां करामयस्त्रिया
वतरं द्वां भुमयो भृमद्वादेव प्रक्षुप गिरुद्वोग्रवार्व-अं वक्त्रं सद्भान इति कर्त्रकपदिताम्यरुणं वध्रु
स्मर्पीतनीक्ष्यो हितद्वाचक्षुर्हरण्यवेचराग्राम्यनुर्विद्वात देवता अक्षरा आवाण च संपूज्य दिति

ये प्र-
५३
आस्तदलपूर्वेभवायदेवायनमः॥ शर्वायदेवाय· इत्यानायदेवाय· पशुपतयेदेवाय· रद्गायदे० उग्रा
देवाय· भीमायदेवा० महतोदेवा० इत्यष्टमिः संपूज्यदलमध्यभागेषुभवस्य देवस्यपत्व्येनमर
हत्काम्पभागेषुभवस्य देवस्यसुतायनम् श्रुतिचावरणन्नयं संपूज्यपद्मचतुरस्त्रात् मध्यभागेषु
दीर्घादुपरिवर्त्तादीश्वरं संपूज्यरद्गायन्नादेवचतुर्विश्रातिवारं पूजयितापुष्पांजलिदत्ता० वनस्पत
वचदृति० धूपं सप्रकाशो महानितिदीपं देवस्य त्वेतिविविधनेवं द्वं भौतिकानां ते आचमनं दत्त्वावर
मदृतितां बूलदत्ता० नमो रद्गायन्नायेष्टथिव्यामितिः प्रदृशिणां॥ नमो अस्तु नीलश्रीवायेतिनम
विधाय सर्वाधिजलेन रद्गायन्नाचतुर्विश्रातिवारं देवं संतप्यदशावरणदेवता॒ क्रमेषातर
द्वामस्तु नमागत्यपाय संशुद्धानं बूसरानं गुडोदनं हारिद्रोदनं आज्ञ्यचादाय रद्गायन्ना

संकुत्वानारहायावरणद्युयस्यचहृत्वान् करायावरणव्रयस्यशुद्धोदनं
कावरणस्यहसरंभवस्यदेवस्यनिरावरणस्यगुरोदनंभवस्यदेवस्यस
नमिंद्रवज्ञांवरयोगद्युक्त्वाच्यन्यकमितिमानोमहात्मितिमानस्तोकेति
रेतिसहस्राणि सहस्रशान्तिष्ठिराज्युक्त्वाम्भिस्युतमवदायानः परिधो
दभिश्वतुविश्वात्मिराज्युक्त्वाच्यन्यकमितिष्ठिराज्युक्त्वाप्रदेभ्यः साधिप्रत्यधिदेव
मुक्तोक्षात्मेभ्योहृत्वाम्भिस्युत्यमव्येकीहृत्यहृत्वान्नायश्विज्ञाद्वरदानांत्कुर्यात् ॥ तत
इसंयुक्त्वादशपुरुषाहारपुरिमितंसपरिकरमनेत्वामेकमाद्युक्त्वात्मेन्द्रेयामहादानेवेद्य
रग्नेअनश्वथपर्णेषुहृतशोषनिदधाति ॥ ऊँभूर्भुवः सवरोमितिततोऽविश्वभुगाहाभ

साग्निदेवं प्रदक्षिणां दृत्वा ग्निं संपूर्ज्य देवं स्तुत्वा नत्वा ये भूताद् नि बद्रिवीकुं दद्यात् ॥ एवं साष्टकं स
न चाराद् द्याविश्वति च तु विद्वांति मे काद्वायाविमानभोजयेत् ॥ एवाद् ग्रामीषभुनानिद
ल्लिसद्व्यान्यानपि विप्राद्वास्तोषयेत् ॥ कं कण्मोचनं स्वस्य देवस्य च समानं ॥ एवं सप्त
मे करन्त्वा पूजाहो मे दृत्वा पञ्चाद्वयभूथं कुर्यात् ॥ विधिरुक्तः ॥ सति नि मित्रे सं
ति शेषिष्मुक्त्योक्ते कुर्यात् ॥ एव मध्याचित्तो नित्यं ग्रागं कमुकुर्यो विभुः ॥ एहि
प्रथम्याति ॥ ॥ इति द्विद्वयति द्वयिष्मासः ॥ अतीजनद्वीपुर्यो तम
रान्यः ॥ विश्वप्रकाशाभिथपद्मो तत्त्वतो समाप्तः सद्युपर्वत्वं ॥ ॥ ७

के२ ३२० कार्तिकशुक्र तद्विनेदं पुस्तकांक्षिवित्तं समाप्तं ॥ गथी ॥ ७ ॥ २३

इति विश्वप्रकाशे पूर्ववंडसमाप्तः ॥